

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlensko
Červenec 2017 | cena 20 Kč vč. DPH

KOPIDLENSKÉ LISTY

Červenec 2017

V čísle najdete

[3] Kopidlenské slavnosti s Olgou Lounovou

[5] Taneční kurzy pro dospělé sklízely pochvalné ohlasy

[6] Jaké změny můžeme čekat v přilehlých obcích?

[10] Místostarosta Karel Žižka v horkém křesle

[21] Česko-polský projekt zahradníků před televizní kamerou

[22] Uklidíme Kopidlensko: 1712 kg odpadu

[24] Školník Pavel Skála: Hrál jsem s Leškem Semelkou

[27] Labuť se zápalom plic se podařilo zachránit

[32] Jak Kopidlenští vítali hraběcí novomanžele v roce 1892

[41] Volby v karikatuře Mirka Kemela

[42] Kopidlenská hala hledá dobrovolné cvičitele

[44] Modeláře posílili noví členové

Stavbu zbrzdily přeložky sítí, a hlavně administrativa. Vše se podařilo vyřešit

Vážení spoluobčané, vítám Vás v úvodu tohoto vydání Kopidlenských listů a dovoluji mi seznámit Vás s děním ve městě za uplynulé období.

V investičních akcích došlo s jarními měsíci k dalším krokům vedoucím ke zrealizování.

Dotace na Vackovu ulici

V ulici Vackova firma zahájila pokládku splaškové a dešťové kanalizace, a jelikož chceme předejít problémům s bezpečností v rámci stavby, provedla realizační firma úplnou uzavírku lávky přes řeku Mrlinu. Hned na počátku samotné realizace muselo dojít k přeložce telefonního kabelu a nyní nás čeká přeložka plynových přípojek. Jsou to komplikace, které zdržují naplánovaný harmonogram prací, ale největší zdržení je administrativní stránka. Nyní je však vše zařízeno a stavba pokračuje. Velkou radost nám s touto stavbou udělala přidělená dotace z Královéhradeckého kraje, která je ve výši 1 milion Kč. Zklamáním však je dotace z Ministerstva pro místní rozvoj, kde jsme zapsaní v seznamu zamítnutých žadatelů. Ale i neúspěch patří k této práci.

Ústřední topení pro školu

Další akcí, která bude zrealizovaná v letních měsících, je výstavba ústředního vytápění v budově I. stupně základní školy. Zastupitelstvo města v měsíci červnu vybere dodavatele a následně budou zahájeny samotné realizační práce. Po letních prázdninách by měla být práce v celé budově ukončená.

Revitalizace náměstí

Akce, o které jsem se v minulém čísle zmiňoval,

Hana Masáková,
starostka Kopidlna

vala, chystaná v součinnosti s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR a VOS, a. s., Jičín je rekonstrukce silnice I/32, průjezd náměstím. Zadávací dokumentace byla zastupiteli města odsouhlasena a nyní dochází k výběru dodavatele. Celá akce je dílčí částí projektu Revitalizace náměstí a samotnou realizací by mělo dojít k rekonstrukci povrchu silnice, úpravě

pokračování na straně 3

V dubnu byla zahájena druhá část rekonstrukce ulic Vackova a Hilmarova.

pokračování ze strany 2

vodovodu, vybudování nové kanalizace a k výstavbě přechodu a míst pro přecházení. Související úpravy terénu a vybudování osvětlení budou realizovat naši zaměstnanci Místního hospodářství.

Požární zbrojnice

Probíhají administrativní práce nad zadávací dokumentací pro výběr dodavatele rekonstrukce budov bývalého školního statku na prostory požární zbrojnice SDH. Zde stále čekáme na podpis smlouvy s dotačním orgánem o výši přidělené dotace.

Také u mariánského sousoší čekáme na vyjádření dotačního orgánu a i pro tuto akci jsme začali chystat výběr dodavatele. Samotná realizace díla je podmíněná přidělením dotace.

Voda do Ledkova

V obci Ledkov došlo s plánovanou akcí „vodovod“ k pozitivnímu kroku. Tím je souhlasné stanovisko se zařazením této obce do plánu rozvoje vodovodů a kanalizací z Ministerstva zemědělství, které obdržel odbor životního prostředí Královéhradeckého kraje. Nyní musí být zrealizován schvalovací proces na základě této informace v zastupitelstvu Královéhradeckého kraje. V průběhu těchto administrativních procesů je ale příprava projektové dokumentace v běhu.

Další konzultace probíhají nad budoucí realizací výstavby sběrného dvora, kde jsou v současné chvíli zadány projekční práce. Následné práce s touto akcí budou směřovány k přípravě žádosti o dotaci.

Okna a fasáda pro školu

Ani budova II. stupně základní školy nezůstává v pozadí. Jelikož prozatím dotační orgán naši žádost o dotaci nezkontroloval, provedeme potřebnou administrativu k vypsání výběrového řízení na dodavatele k realizaci části naplánovaného díla. Jedná se o výměnu oken včetně nové fasády a o stavební úpravy uvnitř budovy (podlahy, elektroinstalace, rozvody vody, sociální zázemí atp.). Plánovaná doba rekonstrukce je v rámci rozpočtu roku 2018–2019.

Zaměstnanci Místního hospodářství pokračují v naplánovaných akcích, ale harmonogram jejich práce se přizpůsobuje potřebám ostatních akcí ve městě.

Pokud se zaměříme na kulturní akce, i zde bohatý program, který připravují spolky a naši zaměstnanci pod vedením paní Renaty Holubové, je zpestřením a odreagováním od pracovního shonu. Věřím, že si každý, kdo má o kulturu v našem městě zájem, „přijde na své“.

Přeji Vám slunečné a klidné léto a příjemné chvíle strávené na dovolené.

Hana Masáková, starostka města
(mezititulky KL)

Olga Lounová rozhýbala Kopidlnu

Kopidlenské slavnosti letos 24. června začaly pěkně zoztra. Na pódiu vyběhla se svojí kapelou Olga Lounová, a než se publikum stačilo rozkoukat, zpěvačka některé z posluchačů zapojila do své show. Tu zakončila horolezeckým výstupem na konstrukci pódia. V jízdě pak pokračovala taneční skupina Tornádo Barči Olejarčíkové, a jak se později ukázalo, talent v téhle rodině asi nechybí. To když si Standa Olejarčík vybojoval vavříny v pojídání koláčů na čas.

Děti bavili rytíři při hrách a soutěžích, na pódiu se vystřídali ještě Martin Krušich a Vašík Severa, World Roxette Tribute Band, Benjaming's clan a tančilo se retro disco.

Více fotografií a video najdete na facebooku Kopidlenských listů (kl)

Pořadatelé děkují sponzorům:

Věra Prekslová | Aleš Janča | Aleš Benda | Benko, s. r. o. | Projektový manager – Milan Pour | Comtex, s. r. o. | Agro Bystřice, a. s. | Akord – Lubomír Luks | Pavel Preksl | Rybářství Chlumec nad Cidlinou | Zepris, s. r. o. | Židovická stavební – Jiří Novák | Aveflor, a. s. | Mave Jičín, a. s. | Perseus, a. s. | VIS – Vodohospodářsko-inženýrské služby, spol. s r. o. | Česká spořitelna, a. s. | VP AGRO, spol. s r. o.

Taneční kurzy pro dospělé překvapily

Poslední dobou stále klesá zájem mládeže o taneční kurzy. Jak to má starší generace? Taký nezám?

Když nás v TJ Sokol Kopidlno napadlo uspořádat taneční kurz pro manželské páry a přátelské dvojice, ptali jsme se stejně. Přihlásí se dostatečný počet tanečních dvojic? Nebude celá akce prodělečná, zbytečná? Nalézt odpověď šlo jen jedním způsobem. Prostě to na jaře zkusíme! A dobře jsme udělali.

Do kurzu se přihlásilo 18 tanečních párů, což bylo z mého pohledu, vzhledem k velikosti parketu místní sokolovny, tak akorát. O vedení kurzu se postaral taneční mistr pan Mertlík z Jičína. V měsících březnu a dubnu jsme se každý pátek večer sešli k taneční lekci, která trvala s přestávkou 3 hodiny. Těchto lekcí bylo celkem 7. Učili jsme se jak klasické, tak latinskoamerické tance. Přes základní

kroky jsme se postupně dostávali k náročnějším variacím, které nám z počátku připadaly složité, některým dokonce neproveditelné. Přesto, že kurz navštěvovali i absolutní začátečníci, všichni kurzisté se se zadanými úkoly statečně vypořádali, a postupem času jsme své taneční umění patřičně vypilovali. A tak nic nebránilo zakončit kurz lekcí osmou – tanečním večírkem. Ten byl přístupný pro širokou veřejnost a o živou hudbu se postarala skvělá skupina Allegro. Kdo na večírek nepřišel, musí hořce litovat.

A jaký názor mají na taneční kurz sami kurzisté? O tom se dočtete v následující anketě. Za sebe musím říct, že se mi taneční líbily. Jsem velmi rád, že jsem kurz absolvoval, naučil se nové věci, a pokud se v budoucnu povede další podobný kurz v Kopidlně uspořádat, nebudu s přihláškou váhat.

Za TJ Sokol Václav Slavík

Ptali jsme se účastníků tanečního kurzu

Pavla Lambertová se synem Filipem: Moc se nám taneční líbilo, pokud se uskuteční další kurz, určitě se zúčastníme.

Jana a Miroslav Hladíkoví: S tanečními pro manželské páry jsme byli velice spokojeni a zcela určitě bychom se rádi zúčastnili dalšího kurzu.

Petr Stolín s partnerkou: Taneční kurzy byly skvělé a hodně mi daly. Kolegové v práci, kteří si mě nejprve dobírali, že chodím tančit, mě v průběhu kurzů prosili, ať jim příště hlavně nezapomenu říct, až se budou konat další, že by šli rádi také.

Tanečních kurzů jsem se osobně zúčastnila také a můžu jen potvrdit slova chvály, která zazněla z úst ostatních tanečníků. Skvělá nálada a parta jak jinak než nadějných tanečníků se setkávala vždy s velkým optimismem a slovy, „že dnes to už určitě půjde“, když je to podle slov tanečního mistra pana Mertlíka přece tak snadné. Nebyla nouze o komické situace, ale právě proto měly kurzy kouzlo, které by jistě všichni ze zúčastněných alespoň ještě jednou rádi prožili v dalším kurzu.

Renata Holubová

V létě roku 2016, kdy probíhaly v kopidlenké sokolovně taneční pro žáky základní školy, byl ze strany dospělých vznesen požadavek na vedení Sokola, zda by nebylo možné domluvit v Kopidlně taneční pro dospělé.

Myšlenka byla na jaře tohoto roku zrealizována a na sál místní sokolovny přišlo cca 18 tanečních párů, kterým měl taneční mistr pan Petr Mertlík připomenout taneční kroky několika vybraných tanců.

Jednalo se o sedm pátečních večerů, v kterých jsme se naučili nejen základní kroky, ale i kroky „kreativní“, které dělají jednotlivé tance zajímavější, a mnohým z nás zamotaly hlavu. Avšak trpělivost tanečního mistra nás dovedla do osmého,

závěrečného večítku, kde si mohla zatančit i veřejnost a který navštěvují zkušenější taneční páry. Odměnou nám byla pochvala nejen od tanečního mistra, ale i od zmíněných zkušenějších kolegů.

Celé taneční provázela velice příjemná atmosféra, spousta smíchu a pošlapaných nohou, ale i to patří k tanečním.

Velké poděkování patří panu Mertlíkovi a jeho partnerkám za velkou dávku trpělivosti a předaných zkušeností, ale také zástupcům Sokola za organizační zajištění celého tanečního kurzu. Budeme se těšit na další podobnou akci a věřím, že naučené taneční kreace do plesové sezóny nezapomeneme. :-)

Hana Masáková

Jaké změny v přilehlých obcích můžeme očekávat

V uplynulých měsících proběhla v Mlýnci (20. 3.), Pševsi (26. 4.) a Drahorazi (17. 5.) setkání s místními spoluobčany za účasti vedení města Kopidlno. Na jednotlivých schůzkách bylo diskutováno o slastech a strastech bydlení na vesnicích a o některých požadavcích osadních výborů a zmíněny byly i požadavky nové.

Každoročně při přípravě rozpočtu města jsou osadní výbory vyzvány k předložení požadavků, z nichž alespoň některé jsou vybrány a dočkají se peněz v rozpočtu města a pak i realizace. O požadavcích pro rok 2017 jsme podrobně psali v březnových Kopidlenských listech.

Obec Mlýnec

1. Rekonstrukce cesty k vlakové zastávce.

Na základě výběrového řízení byla již vybrána firma pro samotnou realizaci. Bude provedena obnova chodníčku asfaltovým povrchem, včetně vybudování dvou nových sjezdů do polí pro zemědělskou techniku. Budou osloveni zemědělci využívající tuto cestu k nájezdům na pole s tím, aby respektovali nově opravený chodníček, jak z pohledu případného znečištění, tak samotného ponížení technikou.

Úpravu samotné cesty stále zvažujeme, zda neprovedeme nakonec úpravu tzv. „škrábankou“ zbylou z realizací ve městě Kopidlno.

Z diskuze nově vzniklé požadavky:

- Pokácení tujek u špejcharu.
Bude osloven pozemkový fond se žádostí bezúplatného převodu s následným pokácením a úpravou stromů
- Zvýšila se kamionová doprava skrz obec. Je možné zakázat tento průjezd?
Tento zákaz z pohledu odboru dopravy bohužel není možný.
- Na straně u hájenky prořezat roští.
Po zjištění vlastníka úpravy budou provedeny.
- Zrcadlo k odbočce u školy
Bude prověřeno.
- Obnovení desky padlých na hřbitově.
Je pověřen zaměstnanec úřadu s daným řešením.
- Možnost nahlédnutí do kroniky obce Mlýnce.
Knihovnice Romana Bitnarová je pověřena úkolem zjištění cenové relace za naskenování kronik i ostatních obcí a na téma nahlížení do kronik připravila samostatný článek.
- Žumpa u školy je v dezolátním stavu.
Tato problematika se řeší již delší dobu. V pří-

padě, že bychom letos nenašli volné finanční prostředky, zahrneme do plánu investic na příští rok.

Obec Pševs

1. Oprava místních chodníků a komunikací.

Prozatím jsme nuceni řešit pouze opravy s využitím pracovníků Místního hospodářství.

2. Kanalizace Pševs-Drahoraz.

Starostka informovala o současném stavu zamítnuté žádosti o dotaci z důvodu, že město není většinovým vlastníkem kanalizační sítě. Nyní hledáme možnosti, jak dál postupovat a zda můžeme využít národní a krajské zdroje.

3. Vyčištění vodních stok v obci

V současné době je na tyto práce využita osoba na výkon obecně prospěšných prací.

4. Sportovní a dětské hřiště

K tomuto požadavku se strhla diskuze. Jedni nahlíží na zrealizování hřiště jako věc prospěšnou, jiní jako zbytečnou. Domníváme se, že zrealizováním hřiště by se mohla v obci zvětšit místní kultura mezi spoluobčany. Pokud nebudou do konce roku vypsány vhodné dotační možnosti na venkovní hřiště, zahrnuli bychom do rozpočtu příštího roku alespoň první úpravy.

5. Oprava rybníčku.

Proti průsaku vody budou vysázeny smuteční vrby

6. Umístění informační tabule u rybníčku

Tabule byla osazena pracovníky Místního hospodářství.

7. Příspěvek na kulturu.

Příspěvek bude poskytnut.

Z diskuze nově vzniklé požadavky:

- Na konci vesnice Pševs směrem na Kopidlno při sil I/32 není slyšet rozhlas.
Bude prověřeno a opraveno.
- V místní hasičárně jsou stále navedeny věci z Kopidlna.
Bude provedena inventura a pokusíme se o odstranění do konce srpna.
- Cesta okolo Pávů na pole.
Budou prověřeni majitelé pozemků a upozorněni na úklid pozemku.
- Septik u Košťáka není zakrytý.
Bude prověřeno u stavebního úřadu.

Obec Drahoraz

1. Posunutí sochy u hřbitova.

Bylo diskutováno a občany požadavek zamítnut.

2. Oprava vrat u hřbitova

Vedoucí Místního hospodářství Josef Tomášek informoval o opravě, která je na seznamu prací v letošním roce.

3. Oprava plotu u hřbitova

Dle zjištění skutečného stavu oplocení hřbitova se nejedná o opravu menšího rázu, ale o větší a nákladnější rekonstrukci. Bylo dlouze diskutováno s nabídnutím možného způsobu opravy. Občany je nahlíženo především na historický ráz, a tudíž navržené oplocení z betonových dílců jednohlasně zamítli. Budeme tedy v souladu s osadním výborem navrhopvat jiná variantní řešení.

4. Prodloužení veřejného osvětlení směr Pševs.

Budeme zvažovat nad navrženou možností použití solárních lamp z pohledu efektivity. Nebo řešeno v rámci rekonstrukce sítě NN od ČEZ.

Z diskuze nově vzniklé požadavky:

- V létě nejsou uklizené hroby s vánoční výzdobou.
Údržbu a úklid na hřbitovech řeší Řád veřejných pohřebišť, který je na pohřebišťích vyvěšen.
- Upozornění na neudržovaný pozemek a objekt. Modrý dům naproti Strakově hospodě.
- Požadavek po vlastníkově pozemku sekání hřiště
Měla by být dodržena alespoň zákonná lhůta posekání trávy 2x do roka.
- Socha Svatý Ján. Socha pravděpodobně u restaurátora v Hořicích.
Pracovník úřadu prověří stav a případně písemnosti o předání.
- Rozhlas u paní Plaché. Není rozumět
Bude prověřeno a zajištěna náprava.
- Z minulého roku chybí předávací protokol na stříkačku Drahoraze.
Stříkačka je nyní uschována v Kopidlno a předávací protokol bude vyhotoven.

Další schůzka v obci Ledkov, která nebyla do uzávěrky uskutečněna, je naplánována na 5. června 2017. O schůzce vás budeme informovat v dalším vydání Kopidlenských listů.

Ing. Karel Žižka, místostarosta města

Schůzka v Mlýnci

Dne 20. 3. 2017 se sešlo vedení města Kopidlno, zastoupené paní starostkou Ing. Hanou Masákovou, místostarostou panem Ing. Karlem Žížkou, vedoucím místního hospodářství panem Josefem Tomáškem a radním panem Alešem Jančou, s občany Mlýnce. Poslechnout si plány města a požadavky osadního výboru přišlo celkem 23 občanů. Mluvílo se o rozpočtu města Kopidlno, o investicích, které se na letošní rok plánují v celkové částce 12 milionů korun. Největší investicí u nás bude nový chodník na cestě

k železniční zastávce. Ten byl také jako jediný požadavek osadního výboru na letošní rok. Chodník má být celkem 80 cm široký a 355 metrů dlouhý. Dodavatelem této akce bude firma SÚS Hradec Králové.

Dále se přešlo na dotazy občanů. Obyvatelé zajímalo, zda je v plánu vodovod a kanalizace, nová žumpka v budově bývalé školy, řešení trhlín na nové silnici či jasany u špýcharu, které zde ohrožují občany suchými a padajícími větvemi. Na jednotlivé otázky odpovídali zástupci města a žádná z nich nezůstala nezodpovězena.

Řešila se také svodidla, která byla přidána za vesnicí směrem na Kopidlno. Do této doby byly v zatáčce pouze patníky.

Dalším bodem pak byla budova bývalé školy. Po její loňské rekonstrukci je v plánu do budoucna vyčistit studnu, která je znečištěná vodou z žumpy. Žumpka je ostatně v požadavcích osadního výboru z minulých let. Na její výměnu bude potřeba přibližně 200 tisíc korun, které zatím v rozpočtu města Kopidlno nejsou.

V příštím roce se také již začne pracovat na poldru směrem na Kamensko. Rozšiřovat by se měla hráz, kácet stromy podél strouhy a následně stavět zdymadla po obou stranách hráze.

Hana Lhotáková

Schůzka v Pševsi

26. dubna se v Pševsi konala veřejná schůzka občanů se zástupci města. Za město byli přítomni starostka paní Ing. Masáková, místostarosta pan Ing. Žížka a pracovník městského úřadu pan Tomášek.

Na programu schůzky byla kontrola požadavků osadního výboru Pševs na městský úřad. Největší debatu vyvolal požadavek pískoviště a laviček na hřišti u zbrojnice. Jeden ze sousedů je zásadně proti hřišti, na kterém dosud sekal trávu, a má obavy, aby mu při hrách nepadal balon na dvůr. Dále se mlu-

vilo o používání mostku soukromým zemědělcem při vjezdu na pole; mostek používají obyvatelé blízkého domu při dodávce uhlí nebo dříví. Na programu nechyběla kanalizace a byl zmíněn i prodej prodejny potravin v minulosti; úklid místnosti zbrojnice, kde býval požární stroj; opravy chodníků a některé provozní věci, např. zabezpečení jímky u domu čp. 39.

Je škoda, že občanů se zúčastnilo jen 13.

Jana Čtvrtečková

Den matek

Letošní oslavu Dne matek, která se každoročně koná na zahradě domu s pečovatelskou službou v Kopidlně pod záštitou MO ČSSD, předčasně ukončilo nepříznivé počasí. Z pečlivě připraveného vystoupení žáků 3. B ZŠ Kopidlno pod vedením Dagmar Zachovalové a z vystoupení tanečně-pohybového kroužku Tornádo pod vedením Barči Olejarčíkové se tak odehrálo, odzpívalo a odtančilo jen pár minut. Vystupující děti pak doslova tančily mezi kapkami deště, aby rozdaly květiny, které byly připravené pro maminky, babičky i prababičky.

(rh)

Pálení čarodějnic ve Pševsi

Jako v minulosti, tak i letos mládežníci ve Pševsi pořádali „čarodějnice“. Více než týden svázeli k požární zbrojnici dřevo na oheň a probíhaly i další přípravy. Byla postavena malá hranička na opékání buřtů a bylo navezeno občerstvení. Den před samotnou akcí byl postaven stan proti dešti.

30. dubna v podvečer kolem 17. hodiny se občané obce scházeli u zbrojnice, kde se pálení konalo. Po 19. hodině byla hranice s „čarodějnicí“ na vrcholu zapálena.

Škoda, že počasí bylo chladné, přesto se akce vydařila. Díky za ni. Doufám, že mládežníci budou v této tradici pokračovat.

Jana Čtvrtečková

Sváteční den pro rodiče

Jarní slavnost vítání občánků do života, kterou již tradičně Městský úřad Kopidlno pořádá právě v měsíci květnu, se letos konala 20. května. Do života tentokrát starostka města Hana Masáková a matrikářka Růžena Horynová přivítaly i dvojčátka, Anetu a Jakuba Hubáčkovy, Dominika Oleríny, Michelle Ondovou, Teodora Sedláčka, Anežku Slavíkovou, Štěpána Vymazala a Viktorii Wiedemannovou. Obřadní síň byla naplněná bohatou účastí prarodi-

čů a ostatních hostů a také láskou, radostí a pohodou. K pěknému zážitku ze svátečního dne přispěly svým roztomilým vystoupením i děti ze základní školy, skvěle připravené na vystoupení paní učitelkou Podzimkovou.

Přivítání noví občanci dostanou dárek od Městského úřadu Kopidlno – DVD s nahrávkou obřadu. Všem přivítaným dětem přejeme do života hodně štěstí, zdraví a lásky.

Růžena Horynová

Varhanní koncert Adama Viktory a Gabriely Eibenové v kopidlenském kostele

V sobotu 3. června vystoupila v kostele sv. Jakuba Většího přední česká sopranistka Gabriela Eibenová za doprovodu svého životního partnera varhaníka a dirigenta Adama Viktory. Společně tvoří vokálně-instrumentální soubor Ensemble Inégal, jehož hlavním tématem je propagace hudebního odkazu českého barokního skladatele Jana Dismase Zelenky. S tímto tělesem intenzivně koncertují na významných mezinárodních hudebních festivalech, jako je např. Pražské jaro, a téměř v celé Evropě, v Izraeli i Japonsku.

V kopidlenském kostele zazněly skladby od Johanna Sebastiana Bacha, Johanna Pachelbela, Claudia Monteverdiho, Roberta Schumanna a Franze Schuberta.

Skvělý výkon světově uznávaných umělců si vyslechlo pouze 26 posluchačů. (rh)

Slunečné počasí přálo dětskému dnu a Slavnostem slunovratu

Dětský den, který se konal v sobotu 3. 6. 2017, odstartovalo v dopoledních hodinách tradiční křídovávání u nádraží, kde se sešly dvě desítky dětí, aby ztvárnily pomocí kříd své veselé obrázky na asfaltovou plochu.

Skákací hrad, paintballová střelnice, soutěže, tombola a spousta odměn v podobě párku v rohlíku, zmrzliny, limonády a sladkostí pak čekaly na děti v hlavním programu, který byl zahájen ve 13 hodin na hřišti FK Kopidlno. Akce se také účastnila Vodohospodářská a obchodní společnost, a. s., již je město Kopidlno akcionářem, v rámci projektu SkVOSTná voda z Českého ráje nabízela návštěvníkům zdarma kohoutkovou vodu, případně i sycenou či s ovocnou šťávou.

Pořadatelem dětského dne a Slavností slunovratu je FK Kopidlno za finanční podpory města Kopidlno. MO ČSSD Kopidlno zapůjčila stany, které v tropickém počasí poskytlý zázemí nejmenším dětem, kde pro ně byly připravené členkami SRPŠ při ZŠ a MŠ Kopidlno soutěže a hry. (rh)

Zprávy ze základní a mateřské školy

Horké křeslo s místostarostou pro žáky 5. a 9. třídy

Jednoho dne nám naše paní učitelka třídní sdělila pro mne velmi zajímavou informaci. Příští týden půjdeme společně do knihovny, kde máme domluvenou schůzku s panem Žižkou, místostarostou města Kopidlno.

Rovněž jsme se dozvěděli, že se jedná o schůzku s názvem „Horké křeslo“. To pro nás všechny znamenalo jakousi výzvu. Do konce týdne jsme si totiž měli pro pana místostarostu připravit otázky týkající se různých témat. Například: chodu celé radnice, připravovaných akcí a otázek týkajících se města jako celku. S kamarády jsem přemýšlela, která otázka by byla nejvhodnější. Konečně nastal ten den, stáli jsme před městskou knihovnou a byli natěšení a plni očekávání, co zajímavého a nového se dozvíme o městě Kopidlno. Panem místostarostou jsme byli velmi mile přivítáni a začalo naše horké křeslo. Během našeho společného posezení jsme se dozvěděli spoustu zajímavých informací týkajících se města. Bylo to velmi hezké zpestření našeho vyučování. Jen mi bylo velmi líto, že netrvalo příliš dlouho. Ovšem musím podotknout, že i za tu krátkou dobu jsme si velmi hezky podiskutovali.

Emily Ullmannová, 5. třída

Ve škole jsme měli kratší přestávku, protože jsme šli za místostarostou do knihovny. Každý žák 5. A si musel povinně udělat dvě otázky na místostarostu Kopidlno. Původně jsme mysleli na starostku Kopidlno, ale byl to místostarosta Kopidlno, pan Žižka. Když jsme došli do knihovny, tak jsme ho už viděli, pak jsme si sedli na židle do kroužku, místostarosta Kopidlno seděl uprostřed na otáčecí židli, aby se nás mohl ptát. Padaly otázky: jestli bude postavena nová hasičár-

na, co se vám líbí či nelíbí na Kopidlně, co se stane s cukrovarem atd. Odpovědi byly jasné a srozumitelné. Všichni jsme si něco odnesli, alespoň doufám. Já tedy ano, taky se mi to moc líbilo.

Erik Kosina, 5. třída

Ve středu 22. března 2017 v 9:30 hodin jsme dorazili do Kulturního a vzdělávacího centra v Kopidlně, kde jsme měli domluvené „horké křeslo“ s místostarostou našeho města Ing. Karlem Žižkou. Pan místostarosta ještě nebyl připraven, ale chvíli jsme si počkali a už to začalo. Na začátku jsme se trochu styděli. Po pěti otázkách, které jsme položili panu místostarostovi, se každý chtěl na něco zeptat. Chvilí pan místostarosta nevěděl, koho si má vybrat z patnácti dětí, a proto šel pěkně postupně. Dobré bylo, že každý řekl alespoň dvě otázky. Někdo jich řekl trochu

více, ale to ani moc nevadilo. Bylo to spíše ještě lepší. Tři čtvrtě hodiny uteklo jako voda a otázky nám už došly. Myslím, že otázky byly dobré a zdvořilé. Doufám, že těchto horkých křesel bude víc. Moc se mi to líbilo.

František Vlček, 5. třída

Dne 22. 3. 2017 jsme se třídou 5. A šli do knihovny a tam na nás čekal místostarosta pan Ing. Karel Žižka. V knihovně byly připravené židle do kruhu. Uprostřed seděl místostarosta pan Ing. Žižka. Vytáhli jsme si všichni otázky a ptali se. Nejdříve se hlásily holky a pak po chvíli i kluci. Když já jsem podala místostarostovi otázku, všichni se smáli. Nejen děti, ale i paní učitelka, paní knihovnice, ale i sám pan místostarosta. A ta otázka? „Jak je spokojený se svojí nadřízenou?“ Ptali jsme se, jaké měl v mládí až do teď rád sporty. Odpověděl, že měl rád basketbal, fotbal, hokej atd. Nejdříve začal s šachy, také hrál chvíli na nějaký nástroj, ale moc ho to nezaujalo. Také hrál chvíli tenis. Ale jeho maminka řekla a dost, musí si vybrat. A vybral si hokej a fotbal. Ptali jsme se, co dělá ve volném čase, a on odpověděl, že svůj volný čas hodně věnuje svým dětem. Moc se nám to líbilo, chtěli bychom to někdy zopakovat.

Nikola Sláviková, 5. třída

Ve středu 22. 3. jsme se zúčastnili besedy s naším místostarostou města Kopidlno Ing. Karlem Žižkou. Ptali jsme se ho na různé věci, které nás zajímaly. Zjistili jsme například nějaké podrobnosti o další plánované rekonstrukci školy nebo informace o nadcházejících kopidlenkých slavnostech. Beseda pro nás byla velmi zajímavá, dozvěděli jsme se spoustu věcí, jak z jeho osobního života, tak ze života politiky. Rádi bychom si to zopakovali i s paní starostkou.

Adéla Hlubučková, Hana Drncová, 9. třída

Zprávy ze základní a mateřské školy

Čteme a píšeme s Agátou

V letošním školním roce se první třída zapojila do pilotního ověřování učebnic českého jazyka „Čteme a píšeme s Agátou“ autorů Mgr. Aleny Báry Doležalové a Mgr. Miloše Novotného. Učivo bylo postavené na metodě trojího startu. Čtení probíhalo nejen metodou analyticko-syntetickou, ale také genetickou. Písmena byla představována básničkami a byla sestavena v takovém pořadí, aby děti mohly začít co nejdříve číst a aby mohly jednotlivá písmena, slabiky a slova velkými tiskacími písmeny také napsat. Teprve ke konci Živé abecedy se děti učily pracovat s malými tiskacími písmeny. Psaní probíhalo souběžně se čtením, nejprve uvolňovacími cviky, potom teprve nácvikem jednotlivých tvarů psacích písmen. Neplatilo tady, že písmeno, které se žáci učili číst, zároveň i psali. Slabikář je zpracovaný do tří dílů. Ve druhém díle se žáci naučili všechna velká i malá tiskací písmena a třetí díl je zpracovaný na práci s texty. Tato učebnice se dá využít na počáteční období ve druhé třídě. Jako doplňující materiál k výuce nám sloužilo „Zdokonalujeme čtení“, kde jsou v něko-

lika dílech připraveny slabiky, slova a texty k procvičování učiva Živé abecedy a Slabikáře. Poslední díl se dá využít pro zopakování učiva první třídy po prázdninách. Výuka byla podpořena interaktivními učebnicemi, které dětem umožnily lepší orientaci v učebnici, větší názornost, porozumění textu a zadanému úkolu.

Jak se nám během roku pracovalo a učilo? Učební materiály byly názorné, přehledné, učivo bylo propojené s dalšími předměty a didaktickými hrami, které dětem zpestřovaly práci. Zajímavá a blízká jim byla interaktivní výuka. Blíží se konec školního roku, děti znají skoro všechna písmenka, čtou krátké texty, píšou malá psací písmena, zbývá nám docvičení velkých psacích písmen. V červnu budou slavnostně pasovány na čtenáře a budou moci navštěvovat knihovnu a vypůjčovat si knížky. Ve druhé třídě budeme pokračovat v učebnicích českého jazyka Nové školy Brno a zapojíme se do pilotního ověřování dalších výukových materiálů pro český jazyk druhého ročníku.

Mgr. Ivana Podzimková

Zápis do školy podle nových pravidel

V pátek 21. dubna 2017 budova základní školy v Hilmarově ulici opět ožila hlasy budoucích prvňáčků, kteří společně se svými rodiči přišli k zápisu. Letošní zápis probíhal podle nových pravidel a v jiném termínu, než tomu bývalo v předchozích letech. Termínově se zápisy posunuly na období od 1. do 30. dubna. K zápisu se dostavilo 25 předškolních dětí.

Letošní zápis byl jako již tradičně motivován světem pohádek. Děti se přenesly do pohádkového světa. Pro zjištění školní zralosti a připravenosti dítěte na školu byl zápis rozdělen do dvou částí. V první části budoucí prvňáčkové putovali „z pohádky do pohádky“. Hned na schodišti děti přivítaly pohádkové bytosti (žákyně 2. stupně ZŠ), které je uvedly do pohádky, kde plnily úkoly u Manky, víly, anděla, královny, čarodějnice, vodníka a dalších. Prošívaly tkaničkou dřevěné obrázky, stavěly věž z kostek, andělovi hledaly rukavice, skládaly puzzle nebo s vodníkem chytaly rybičky. Mezitím se rodičům věnovaly učitelky ZŠ s výchovnou poradkyní a seznámily je s doporučeními, co by mělo dítě umět před nástupem do 1. třídy, a společně vyplnili důležité dokumenty. Druhou část pak představoval tradiční rozhovor. Každý prvňáček měl pro paní učitelku připravenou pěknou básničku nebo písničku.

Tak jako v předcházejících letech, i v letošním roce se objevilo několik dětí s logopedickými vadami. Dále děti pracovaly na pokyny učitelky ze ZŠ a MŠ. Budoucí prvňáčci prokázali znalost barev, geometrických tvarů, počítali, porovnávali počty různých předmětů, zvládali orientaci v prostoru a kreslili. Za svou snahu si všichni budoucí školáci odnesli malé dárky od žáků ZŠ a pamětní list, který jim bude připomínat první vstup do školy.

Do lavic ZŠ v Hilmarově ulici by mělo k 1. září 2017 zasednout 20 prvňáčků, rodiče 5 žáků požádali o odklad školní docházky.

Kolektiv učitelů 1. stupně ZŠ

Zprávy ze základní a mateřské školy

Výstavy v knihovně žákům přiblížily život Olgy Havlové a Karla Čapka

Dne 13. 3. 2017 jsme šli s naší třídou do KVC. Přivítala nás paní Bitnarová, která si pro nás připravila dokument o životě Karla Čapka. Během patnáctiminutového dokumentu jsem si dělala výpisky. Když dokument skončil, šli jsme se podívat na naučné panely o paní Olze Havlové. Vyčetla jsem z nich zajímavé informace: třeba to, že se setkala s princeznou Dianou a také s významnými českými osobnostmi. Olga Havlová byla velmi hodná a milosrdná paní, protože pomáhala mentálně postiženým dětem. Když jsme si celou místnost prohlédli, šli jsme do vedlejšího sálu a tam tentokrát visely panely o životě Karla Čapka v Anglii. Panely byly zpracovány tak, že tam byl krátký text, který doplňovaly jeho vlastní fotky. Někdy se na panelech také objevily Čapkovy ilustrace. Celá beseda o Karlu Čapkovi se mně líbila, protože jsem se dozvěděla zase něco nového o tomto spisovateli.

Lucie Přenosilová, 9. třída

Dne 13. března jsme šli na výstavu do knihovny o Karlu Čapkovi. Výstava mě moc nenadchla, ale dokument, na který jsme se dívali, byl moc hezký. Měli jsme si dělat výpisky, ale dokument byl tak zajímavý, že jsem si skoro nic nepoznamenala. Další výstava byla o Olze Havlové a tato výstava byla mnohem zajímavější. Výstava o K. Čapkovi byla spíš o přírodě, rostlinách, lodích a zvířatech. Naopak výstava O. Havlové byla o jejím životě a o tom, jak pomáhala nemocným, se-

tkávala se s významnými osobnostmi, např. princeznou Dianou, Livií Klausovou, Jiřinou Bohdalovou atd. Určitě stojí za to se na výstavu do knihovny přijít podívat a udělat si svůj vlastní názor.

Pavlaína Knížková, 9. třída

Zajímavé postřehy z prací žáků:

Beseda se mi moc líbila. Všechny ukázky byly moc zajímavé. Fotky, které nafotil sám Karel Čapek, zachycovaly běžné věci z jeho života a tím se mi právě fotografie líbily. Na mě byl dokument příliš zdouhavý, myslím si, že by se to dalo ještě trošičku zkrátit, aby to diváky bavilo. Jinak jsem s celkovou besedou nadmíru spokojená a zároveň mě mrzí, že toto byla předposlední naše společná beseda.

Karolína Vlasatá, 9. třída

Olga Havlová byla zakladatelka VDV neboli Výboru dobré vůle. Z toho, co jsem si přečetla, si myslím, že to byla velmi hodná osoba. Pomáhala dětem se zdravotním postižením. Hodně jsme se toho dozvěděli, a tak si myslím, že se celá návštěva v knihovně podařila.

Žaneta Kulhánková, 9. třída

Olga Havlová, která založila charitu, Výbor dobré vůle, pomáhala lidem se zdravotním postižením, lidem opuštěným nebo diskriminovaným. Také to byla první dáma České

republiky. Dál jsme se dozvěděli, že bojovala za to, aby postižení lidé měli stejná práva jako ostatní. Když to tak shrnu, myslím si, že jsme se toho docela dost dozvěděli, a za mě se mi přednáška líbila. Nejvíce se mně líbily činy Olgy Havlové, protože její činy byly šlechetné.

Adéla Mlejnková, 9. třída

V první místnosti byly vystaveny plakáty o Olze Havlové. Tohle bylo hrozně zajímavé, bavilo mě to, dokonce jsem si o ní hledala informace doma. Tato žena mě zaujala svými činy. Založila nadaci v roce 1990, navštívila mnoho zemí: Švýcarsko, Polsko, Česko... Největší osobnost, se kterou se setkala, je pro mě princezna Diana. Olga měla velký citový vztah k postiženým lidem, pomáhala jim, jak to šlo. Jezdila po celé republice, aby se s nimi mohla vidět. Celá beseda v knihovně mě bavila.

Kateřina Skřivánková, 9. třída

Sportování se Zvídálky

Jak prožít příjemné chvíle a odpočinout si od každodenních starostí? Odpověď na otázku našli Zvídálkové ze 2. třídy. Uspořádali sportovní odpoledne a společně se svými rodiči, prarodiči či staršími sourozenci se 26. dubna sešli v tělocvičně základní školy. V úvodu si zahráli pohybové hry, pak se bojovně pustili do vybíjené a nezalekli se ani soutěží družstev či zdolávání překážkové dráhy. Originální akrobacii a překvapivé rekordy předvedli jak malí, tak i velcí sportovci. Hlasité povzbuzování i veselý smích byly příjemným doplňkem celé akce. Za své výkony získali všichni účastníci diplomy i sladké ocenění.

Jitka Koutníková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Vycházející žáci 2016/17:

Tomáš Borůvka
 Lenka Cínová
 Hana Drncová
 Gabriela Havelková
 Adéla Hlubučková
 Pavlína Knížková
 Bohdan Kulhánek
 Žaneta Kulhánková
 Bohumil Lagron
 Radek Masák
 Adéla Mlejnková
 Lucie Přenosilová
 Natálie Schönfeldová
 Kateřina Skřivánková
 Petra Štučková
 Natálie Švecová
 Karolína Vlasatá

Žáci vycházející z 9. ročníku

Střední školy a gymnázia

ŠKOLA	MÍSTO	OBOR	dívky	chlapci
Střední průmyslová škola chemická	Pardubice	bezpečnostně právní činnost	1	
		aplikovaná chemie, analýza chemických a biologických materiálů	1	
Lepařovo gymnázium	Jičín	gymnázium	1	
Střední škola informatiky a služeb (SŠIS)	Dvůr Králové nad Labem	informační technologie		1
Střední odborná škola a střední odborné učiliště	Nymburk	elektrotechnika		1
Masarykova obchodní akademie (MOA)	Jičín	obchodní akademie se zaměřením na cestovní ruch	1	
		obchodní akademie	2	
Gymnázium a střední odborná škola pedagogická	Nová Paka	gymnázium	1	
		předškolní a mimoškolní pedagogika	1	
Střední zdravotnická škola a vyšší odborná škola zdravotnická	Nymburk	zdravotnický asistent	1	
Vyšší odborná škola zdravotnická a střední zdravotnická škola	Trutnov	zdravotnický asistent	1	
Soukromá střední škola podnikatelská (ALTMAN)	Jičín	ekonomika a podnikání	1	
Střední škola veřejnoprávní (TRIVIS)	Praha	bezpečnostně právní činnost	1	

3leté učební obory

Střední škola zemědělská a ekologická a střední odborné učiliště chladicí a klimatizační techniky	Kostelec nad Orlicí	zemědělec - farmář		1
Střední odborná škola a střední odborné učiliště (SOŠ a SOU)	Městec Králové	kuchař - číšník	1	
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	autoelektrikář		1

Žáci vycházející z nižších ročníků

8. ročník				
Střední škola technická a řemeslná	Nový Bydžov	autoelektrikář		1
Střední odborná škola a střední odborné učiliště (SOŠ a SOU)	Městec Králové	kuchař - číšník	1	
7. ročník				
Lepařovo gymnázium	Jičín	gymnázium	1	
nezařazen				1
CELKEM	15	6		

Zprávy ze základní a mateřské školy

Školní aktovka z papíru?

Začátkem března se děti z MŠ Kopidlno zúčastnily každoročně pořádané soutěže „Veselá básnička“. Veselá básnička je, jak již vyplývá z názvu, recitační soutěž a letos se v ZŠ Rožďalovice konal její 16. ročník. Soutěž je určená dětem z mateřských škol a prvního stupně základních škol. Účastníci hodnotí dvě poroty – odborná složená z pedagogů a žákovská. Mateřskou školu Kopidlno reprezentovaly v letošním roce Zuzanka Smutná a Alenka Frýbová. Pro obě dívky byla účast v recitační soutěži premiérou, a i když se neumístily na pomyslném stupni vítězů, patří jim velká gratulace za to, že měly odvahu předstoupit před obě poroty a publikum

a naučené básně krásně a bez chyb přednesly.

Na začátku května jsme navštívili výstavu „Bez práce nejsou koláče“ v Dobrovickém muzeu. Poučná i zábavná forma expozice pojednává o povoláních a řemeslech. Děti si prohlédly různé pracovní oděvy a uniformy, pomůcky, potřeby a nářadí a mnohé z nich si mohly i vyzkoušet. Pro zpestření výstavy pro ně byla přichystána i „dílnička“, kde si každý vyrobil z papíru školní aktovku. Na závěr je čekala práce na interaktivní tabuli s výukovým programem „Až vyrostu, budu...“, kde si děti zopakovaly vše, co se na výstavě naučily.

Bc. Martina Nováková

Děti vyzkoušely atrakce

Dne 4. 4. 2017 se celá MŠ Kopidlno vydala na výlet do zábavního centra Tongo v Hradci Králové. Čekal na nás velký skákací hrad, trampolína, dlouhá skluzavka, obří skákací ryba a spousta dalších věcí. S malými dětmi jsme byly v koutku s kuličkami a otáčecí skákací chobotnicí. Větší děti vyzkoušely všechny atrakce, které tam byly. Všem se na výletě moc líbilo.

MŠ se zapojila do akce uklidme Kopidlensko

Dne 7. 4. 2017 jsme se v pracovním oblečení a s ochrannými rukavicemi vydali na úklid okolí naší mateřské školy. Byli jsme také vybaveni pytlíkem na odpadky, do kterého jsme sbírali papíry, igelity, PET láhve pohozené na chodníku. S dětmi jsme to pojali jako zábavnou formu práce, a tak jsme si u toho zazpívali a povídali o správném třídění odpadu.

Aneta Šourková

Zprávy ze základní a mateřské školy

Od zápisu s pamětním listem

Naši předškoláci se již dočkali tolik očekávaného zápisu do ZŠ, který se odehrál 21. 4. 2017 v budově 1. stupně ZŠ v Kopidlně. Děti si nejprve pohrály s pohádkovými bytostmi, chytaly ryby či skládaly rukavice do páru. Po hraní nastalo už nějaké to učení. Předškoláci se po jednom střídali u paní učitelky na 4 stanovištích, kde se představovali, povídali o sobě, recitovali básničku. Potom si opakovali barvy a tvary. Paní učitelka z MŠ s nimi kreslila maminku, tatínka nebo sourozence. Na posledním stanovišti ukazovali, co mají vpravo, vlevo, vzadu či vpředu. Děti za své nemalé snažení dostaly odměnu a pamětní list.

Velikonoční ozdoby do květináče

Velikonoční vyrábění v MŠ jsme uzavřeli společnou dílničkou s rodiči ve středu 12. 4. 2017. Pro děti jsme měli připravený zápis v podobě zajíčka či kuřátka, které si za pomoci maminek a tatínků děti vyrobily. Bylo pěkné pozorovat, jak se děti chtěly před rodiči ukázat, že vše zvládnou již samy. Každý si užil pěkné odpoledne a odnesl si domů dáreček, který ozdobil jejich květináč.

Aneta Šourková

Děti, které od 1. září 2017 nastoupí do 1. třídy ZŠ, absolvovaly dne 22. 6. 2017 slavnostní šerpování předškoláků. Děkujeme městu Kopidlnu za knížky od paní učitelky PhDr. Ilony Pluhařové, které dětem věnovalo.

Bc. Radka Černovská

Družina vynesla Moranu, pochutnaly si na ní kachny

S paní vychovatelkou jsme si povídali o starodávném zvyku vynášení Morany. Morana představovala smrt, nemoci a bídu. Spálením nebo vhozením do řeky byla smrt a neštěstí pryč.

A tak jsme přemýšleli, že bychom si mohli vyrobit vlastní Moranu. Ze starého pečiva jsme jí vytvořili tělo a oblékli ji do šatů. Chodili jsme s ní všude možné a dělali jsme velký rámus. Kopidlnu jsme říkankami oznámili, že je zima pryč. Na úřadě si nás vyfotili, na náměstí nám paní prodavačky rozdávaly bon-

bóny, lízátko a figurky. Pak jsme zarámusili a zazpívali „Neseme Moranu na vrchu červe- nu, na spodku zelenu, pěknou, pěknou, pěkně přístrojenu“ ve školce a v jídelně. Pak jsme ji svlékli a hodili do řeky a viděli jsme nutrie a kachny, které si na ní pochutnaly. Ozdobili jsme „lito“ a všem lidem jsme popřáli: „Koleda, koleda, jarní trávo, ať je tady všechno zdrávo!“

Celá družina si to moc užila.

Natálka Nagyová a Kristýnka Skřivánková,
2. třída

Nadšení ze školního masopustu

V pátek 24. února jsem se zúčastnila školního masopustu ve sportovní hale. Ještě před začátkem samotného karnevalu všichni pobíhají po chodbách, fotí se a zdokona- lují své masky. Dorazili jsme na místo koná- ní. Všude visí balonky, hala se pomalu plní ostatními dětmi. Všichni netrpělivě čekáme, kdy už to začne. V mikrofonu se ozve hlas Vojty, který nás všechny vítá a seznámí s programem. Postupně přicházejí třídy z 1. stupně a předvádějí nám své masky, tedy spíše žákovskému parlamentu, který má na starosti vyhodnocení výherců. Vyhlásují se nejlepší masky z 1. stupně, následuje pro- menáda 2. stupně a diskotéka. Najednou se všichni seřazují za sebe a tvoří vláček. „Huu- huu!“ všichni vesele pokřikují a imitují zvuk příjíždějícího vláčku. Dívky s maskou prince- zen a s dlouhou vlečkou klopýtají, protože jim ostatní zezadu šlapou na šaty. Všichni tancují, jsou nadšení a spokojení. Karneval

končí, sál se postupně vyprazdňuje. Zůstá- váme jen my a 8. třída, uklízíme popraskané balonky a jiné odpadky. Odcházíme na oběd s úsměvem na tváři, protože toto dopoledne se opravdu vydařilo. Musíme pochválit žá- kovský parlament, který celou akci vymyslel, zorganizoval a dnes také úspěšně zrealizo- val.

Adéla Hlubučková, 9. třída

Zprávy ze zahradnické školy

Rubriku připravuje Jana Tauchmanová

Naše premiéra na Krkonošském veletrhu v Trutnově

Veletrh zaměřený na stavebnictví, bydlení, zahradnictví a hobby pro oblast Krkonoš proběhl poslední dubnový víkend. Před společenské centrum Uffo jsme přijeli den předem, abychom si postavili náš zbrusu nový stánek. Připravili jsme si také stolečky a židličky. Druhý den přijela naše spolužačka Vendula Dadoková (3. ročník, učební obor zahradník) a přivezla výpěstky a výrobky na prodej. O naši expozici byl zájem,

takže jsme téměř všechno prodali. Současně jsme návštěvníkům podávali informace o škole a zodpovídali dotazy. Pořadatele naše expozice velmi zaujala a na příští rok jsme dostali zajímavou nabídku. Zdarma nám poskytnou prostor uvnitř trutnovského Uffa a záleží jen a jen na nás, co do expozice nainstalujeme.

*Jakub Svoboda, 3. ročník,
studijní obor zahradnictví*

O zlaté nůžky Bahco

Soutěž se konala v Mělníku na zdejší České zahradnické akademii ve spolupráci s firmou Bahco. 16. ročníku, který byl určen speciálně pro zahradnické školy celé republiky, se účastnilo 6 týmů ze 4 škol. Naši školu reprezentovali žáci třetího ročníku studijního oboru zahradnictví – Ondřej Česák, Tomáš Nikl a Jakub Svoboda. Studenti školu reprezentovali, jak nejlépe mohli. Jakub se umístil na prvním místě v soutěži jednotlivců (celkem 18 studentů), v soutěži družstev jsme získali také první místo a máme zlaté nůžky. Děkujeme studentům a přejeme spoustu dalších úspěchů.

*Milena Bělecká,
vedoucí praxe a odborného výcviku*

Čarověníky zblízka

V Kulturním a vzdělávacím centru proběhla přednáška Jiřího Šourka na téma čarověníky. Dozvěděli jsme se nejen, co to čarověník vlastně je, ale i jak vzniká, proč vůbec vzniká, kde vzniká, jak ho máme pěstovat nebo proč okouzlit nespočet pěstitelů. Pan učitel nám odpověděl i na naše dotazy.

*Blanka Koblrová,
3. ročník, studijní obor rybářství*

Foto Matěj Šitina, 3. ročník, učební obor zahradník

Zprávy ze zahradnické školy

Noc na zámku

Naše „Noc na zámku“ začala v zámeckých prostorách, učebně květinářství a floristiky, kde jsme si rozložili karimatky a spacáky. Bylo nás 13 odvážných včetně paní Nadi Novotné.

Vše začalo opékáním špekáčků. V doprovodu kytary jsme zpívali tramské písně a nemohla chybět ani pověst o zazděném komorné na našem zámku.

Náhle se setmělo a my se přesunuli do budovy zámku. Hráli jsme různé hry, při kterých jsme zažili spoustu legrace.

Po 23. hodině každý z nás prošel zámeckými chodbami, které byly osvětleny pouze svíčkami. Někomu nahnala strach bílá paní, jinému strašidelné zvuky. Na „listině přeživších“ se každý z nás podepsal a ve sklepních prostorách našel sladkou odměnu. Naši strašidelnou noc jsme ukončili zhlédnutím hororu „Zlověstné ticho“. Ranní vstávání bylo tvrdým oříškem, ale zvládli jsme to! Doufáme, že se tato akce stane tradicí.

Blanka Koblrová (3. ročník, studijní obor rybářství) a kolektiv kopidlenských zahradníků
Foto Blanka Koblrová

VÝPRAVA ZA BLEDULEMI S turistickým kroužkem jsme se jeli podívat na bledule, které rostou v lese nedaleko Bystřice. Naše cesta zpátky do Kopidlna vedla kolem památného stromu Libáňská borovička, jejíž stáří se odhaduje na 350 let.

Marcela Boudná, učitelka odborného výcviku
Foto Daniel Prisztavok

Pstruhařství Jizerka

Studenti oboru rybářství mohli vidět umělý výtěr, kulení jiker a následný odchov plůdku lososovitých ryb. Naučili se rozlišovat pohlavní dimorfismus u lipana podhorního (*Thymallus thymallus*), hlavatky obecné (*Hucho hucho*), sivena amerického (*Salvelinus fontinalis*) a pstruha obecného (*Salmo trutta morpha fario*). V odpoledních hodinách vyslechli odbornou přednášku od pana Kelymana, majitele pstruhařství, na téma: Život a chov lososovitých ryb.

Výlov rybníka v Žitovlicích

Žáci 3. ročníku studijního oboru rybářství se účastnili výlovu rybníka v obci Žitovlice. Od časného rána panovalo slunečné počasí, které přispělo k dobré atmosféře a celkové pohodě v lovišti. Celkově se vylovilo deset tun násady kapra obecného, který byl následně rozvezen do hlavních rybníků.

Josef Hliněný, učitel rybářství a myslivosti

Zprávy ze zahradnické školy

Kopidlenská zahradnice umí nejlepší svatební kytici

Tým Střední školy zahradnické předvedl své dovednosti na soutěži v aranžování květin Polabský motýl v Lysé nad Labem. Letošnímu ročníku vévodilo téma František Antonín Špork. Michaela Paštková uvázala nejlepší svatební kytici, Tereza Kohoutová a Leona Kubálková „pocitily sv. Huberta“ druhým místem a Michaela Krcheňová vytvořila stříbrnou kytici ke Šporkovým narozeninám. Kopidlenské zahradnice vybojovaly v celkovém hodnocení druhé místo.

Foto Hana Hladíková

Výsadba letniček v Poděbradech

V lázeňském parku jsme vysazovali kany, afrikány, šalvěje, starčeky, rudbekie a penisetum. Záhony, které jsme osazovali, byly zajímavě rozčleněny. Hodně lidí, kteří šli okolo, se nás ptalo, jak se jmenují květiny, které vysazujeme. Zodpovídali jsme jim i další zvědavé otázky. Počasí nám přálo a moc se nám tam líbilo.

Tereza Bittnerová, 2. ročník,
učební obor zahradník

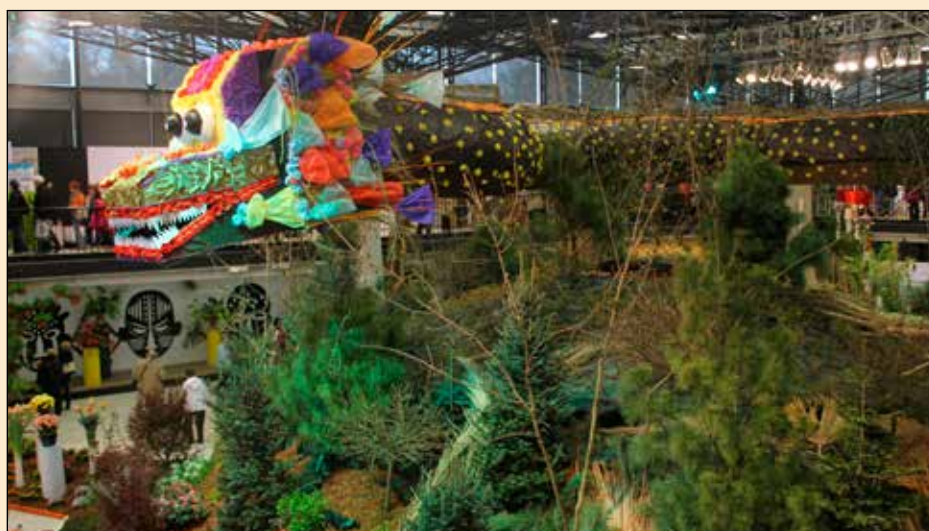
Foto Magdaléna Bíbová, 1. ročník,
učební obor zahradník

Flora Olomouc

Ve čtvrtek 20. dubna 2017 jsme jeli na odbornou exkurzi do Olomouce. Na Floře Olomouc jsme ve sklenících viděli výstavu bonsajů, kaktusů a palm. Ve stáncích nabízeli nejen ovocné stromky, semínka, rostlinky, masožravky, ale také rybičky do jezírek. V hlavní budově byl z květin vytvořen krásný drak.

Eliška Fidlerová, 1. ročník, učební obor zahradník

Foto Hana Hladíková

Zprávy ze zahradnické školy

Zlatá udice

Ve dnech 26.–28. května se družstvo Českého rybářského svazu, z. s., místní organizace Kopidlno, zúčastnilo u Stříbrného rybníka v Hradci Králové územního kola Zlaté udice. Soutěžilo osm družstev. Každé z nich tvořili čtyři žáci, jedna žákyně a jeden dorostenec.

První den proběhla soutěž „Rybářské znalosti“ – test rybářských znalostí a poznávání ryb, rostlin a živočichů –, v sobotu jsme si měřili síly v „Lovu ryb udicí“ na řece Orli-

ci, poslední den se soutěžilo v „Rybolovné technice“ na hřišti TJ Sokol Malšova Lhota. Skládá se z pěti disciplín: muška na cíl, muška do dálky, zátěž na přesnost, zátěž na cíl, zátěž do dálky.

I když naše družstvo nevyhrálo, prožili jsme hodně legrace a načerpali spoustu zkušeností.

*Blanka Koblrová, 3. ročník,
studijní obor rybářství*

Kopidlenský rybář v roli učitele

Dostal jsem možnost, jakožto reprezentant SÚS (Středočeského územního svazu) v závodní přívlači, předvést dětem na akci „Ve vodě nežijí jen vodníci“ vybavení na přívlač a popsat, jaké ryby se tímto způsobem chytají, kdy se tímto způsobem může chytat a co je potřeba k lovu. Děti se tady seznamovaly také například s produkčním

rybářstvím, závodní plavbou a mohly si vyzkoušet i samotný lov. Na stanovišti jsem ukazoval žákům 1. stupně ZŠ z Peček výbavu na přívlač a popisoval, co vlastně přívlač je. Na břeh rybníka „Benešák“ přišlo 233 dětí.

*David Procházka, 1. ročník,
studijní obor rybářství
Foto Hana Purkrábková*

Velikonoční návštěva v dětském domově

Jako každý rok, tak i letos jsme se před Velikonocemi vydali do dětského domova ve Dvoře Králové nad Labem. Paní ředitelka a její kolegyně nám pověděly, jak to u nich funguje. Nejvíce jsme se těšili na děti, se kterými jsme strávili pěkné odpoledne. Zaujalo nás, jak to tam bylo útlonné.

*Jana Jelínková, 3. ročník,
učební obor zahradník
Foto archiv školy*

Český den proti rakovině

10. května proběhla sbírková akce „Český den proti rakovině“. Do ulic Kopidlna se vydaly dvě dvojice. Jakub Svoboda (3. ročník, studijní obor zahradnictví) a Martina Sklenková (1. ročník, studijní obor zahradnictví) vybrali 3000 Kč. Kristýna Zajíčková (1. ročník, studijní obor zahradnictví) a Tereza Bittnerová (2. ročník, učební obor zahradník) odevzdaly 2238 Kč.

*Alena Korábová,
vychovatelka Domova mládeže*

Zprávy ze zahradnické školy

Děčínská kotva

Kopidlensští zahradníci potvrdili v Děčíně své kvality

Ve dnech 17. a 18. května se na zámku v Děčíně uskutečnil 46. ročník nejstarší a nejvýznamnější floristické soutěže v České republice, Mistrovství floristů ČR – Děčínská kotva 2017. Hlavní téma, v duchu kterého se nesla celá soutěž, mělo letos název „Ladovská zima“ a připomínalo 130. výročí narození českého malíře Josefa Lady. Prvním úkolem soutěžících v obou kategoriích byl „Adventní věnec“. Druhý soutěžní úkol byl tajný a jeho zadání, spolu s materiály na jeho vytvoření,

bylo soutěžícím odhaleno až v průběhu soutěže. Třetí soutěžní disciplínou byla svatební floristika v podobě vypichované kytice určené pro zimní svatbu pod názvem „Žezlo paní Zimy“. Druhý soutěžní den patřil poslednímu soutěžnímu úkolu, kdy soutěžící měli vytvořit prostorovou květinovou kompozici. Ve čtvrtek 18. května od 18 hodin vyvrcholilo celé mistrovství slavnostním galavečrem. V kategorii seniorů získal prestižní titul Mistr florista Tomáš Hakl, který tento titul zís-

kal v loňském roce v kategorii juniorů za zahradnickou školu v Kopidlně. V kategorii juniorů získala studentka Michaela Paštiková 1. místo za svatební floristiku „Žezlo paní Zimy“ a 3. místo za sesazovanou nádobu „Sním o Vánocích bílých“. Benjamínkou soutěže studentka Leona Kubálková obsadila 4. místo za svatební floristiku.

*Hana Hladíková, učitelka praxe,
květinářství a vazačství
Foto Hana Hladíková*

Dvojnásobný Mistr florista Tomáš Hakl vzpomíná

Každý rok se v květnu koná mistrovství ČR ve floristice v Děčíně – Děčínská kotva. Vloni jsem soutěžil v kategorii junior za Střední školu zahradnickou v Kopidlně pod vedením Hany Hladíkové.

Téma se týkalo života Karla IV. Soutěžilo se v těchto disciplínách: Ve znamení kříže, roh hojnosti, který měl charakterizovat řemeslo té doby, šperk do vlasů nahrazující svatební kytici a charakterizující jednu z jeho manželek. Poslední disciplínou bylo překvapení – přízdoba láhve vína.

V letošním roce jsem to zkusil sám za sebe a soutěžil jsem v kategorii senior. Tématem byla Ladovská zima a soutěžilo se v těchto disciplínách: advent jako malo-

vaný – Adventní věnec o průměru 50 centimetrů charakterizující ladovské obrázky, svatební kytice – Žezlo paní Zimy, exteriérový stylizovaný vánoční stromek a nakonec překvapení s názvem Hvězdy zimního oblohy, kde bylo za úkol přizdobit hrnkovou azalku.

V obou ročnících se daly použít přírodní materiály, se kterými rád pracuji. Pokaždé jsem si to jel hlavně užít, podstatné pro mě bylo být se svojí prací spokojený. A to, že jsem zvítězil v kategorii junior v roce 2016 a letos v kategorii senior a stal se mistrem ČR ve floristice, byla úžasná odměna.

A díky tomu jsem získal mnoho znalostí a zkušeností.

*Tomáš Hakl, absolvent Střední školy
zahradnické Kopidlně
Foto Tomáš Hakl*

Zprávy ze zahradnické školy

Česko-polský projekt před televizní kamerou

Žáci Střední školy zahradnické spolupracují už tři roky s Parkem miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech. Netradiční projekt zaujal zpravodajství ČT Severovýchod natolik, že televizní štáb natočil reportáž do pořadu Týden v regionech.

Matěj Šitina, čerstvý absolvent učebního oboru zahradník, přibližuje před největší kowarskou miniaturou – zámek Ksiaz – jak zahradníci upravují zeleň. Gabrielu

Gyénovou a Jakuba Svobodu z 3. ročník studijního oboru zahradnictví doplňuje při praktické ukázce krajinářské tvorby rybářka Blanka Kobřlová. Třiminutovou reportáž natáčí štáb přes dvě hodiny. Můžete se na ni podívat zde: www.facebook.com/ctseverovychod/videos/1879156015741468/

Složení kopidlenské mise nebylo náhodné. Byli vybráni žáci, kteří už mají s médií zkušenosti. Nahrávají příspěvky do rastv.cz

nebo píší články do Kopidlenských listů. V Parku miniatur památek Dolního Slezska v Kowarech mohli na vlastní oči vidět, jak vzniká televizní reportáž v terénu. Začátkem nového školního roku se vydají na exkurzi do studia České televize Severovýchod, aby zjistili, jak se natočený materiál zpracovává, než se objeví na obrazovce.

Odborná praxe rybářů na Štítu

Díky dobré spolupráci s Rybářstvím Chlumec n/C, s. r. o., se mohli naši studenti 2. T a 3. T zúčastnit praxe na jezeru Štít. Zde získávali základní dovednosti v hospodaření na volných vodách a rybářských revírech, poznali a dodržovali zásady welfare. Osvojili si techniku jízdy lodí a využívali nové potřebné pomůcky a vybavení pro sportovní rybolov, určovali druhy ryb a jejich pohlaví, hodnotili zdravotní stav ryb, jejich kondici a popřípadě stanovili nápravná opatření.

*Josef Hliněný, učitel rybářství a myslivosti
Foto David Růžička, 2. ročník,
studijní obor rybářství*

Uklidíme Kopidlensko: 1712 kg odpadů

Začátkem dubna město Kopidlno ve spolupráci se ZŠ a MŠ Kopidlno a s místními spolky v rámci celonárodní akce „Uklidíme Česko“ zorganizovalo akci Uklidíme Kopidlensko.

V pátek 7. 4. 2017 se děti ze základní školy a děti z mateřské školy vydaly sbírat odpadky v místech, kam chodí nejčastěji – kolem školy, hřiště, cesty k sídlišti. Deštivé počasí

nebylo překážkou. Druhý den ráno, v sobotu, se místní spolky města Kopidlno a několik dobrovolníků z řad občanů vydali na úklid ve městě a jeho okolí. Uklízelo se kolem chodníků, v parku, na víceúčelovém hřišti a jeho okolí, v okolí fotbalového hřiště, „za pilou“, podél silnic v příkopech, v lese u Mlýnce, ve Mlýnci a ve Pševsi.

Odhadem se akce zúčastnilo 258 lidí včetně dětí a bylo nasbíráno 1712 kg odpadů. Všem zúčastněným děkujeme za pomoc při zlepšování životního prostředí v Kopidlně a jeho okolí.

Monika Kovářová

Na pomoc přírodě

Jako již poněkolikrát uskutečnil spolek Kopísek i letos uklízení lesa. Sešli jsme se v sobotu 8. 4. 2017 a úklid byl součástí velké akce, kterou vyhlásilo město. Les u Mlýnce je po několikaletých čistkách poměrně v pořádku. Objevilo se tu ale množství vyhozených pneumatik. Podél příkopů u silnice ke Kopidlnu jsme sesbírali několik pytlů PET lahví. Ovšem největší překvapení nás čekalo u bývalého zadního vjezdu na kopidlenskou skládku. Velké množství pneumatik, interiéry z automobilů, všudypřítomné PET lahve, vyvezené maso z mrazáků, střešní lepenky, sklo a spousta plastů. Dohromady to dalo na dvě přeplněné multikáry. Kdy si „zásobovatelé“ těchto „oblíbených“ míst konečně sáhnou do svědomí a začnou likvidovat odpad legálním způsobem, tak jak to dělá většina z nás?

Kopísek

Uklidíme Česko ve Pševsi

Na 8. dubna byla v rámci celorepublikové dobrovolnické akce „Uklidíme Česko“ vyhlášena městským úřadem brigáda na úklid města a přilehlých obcí. Ve Pševsi brigádu zorganizoval osadní výbor a HC Žralok Pševs.

Sraz dobrovolníků byl v 9 hodin u požární zbrojnice. Sešlo se 13 občanů, někteří se přidali po cestě na vytipovanou lokalitu – na cestu k Drahorazi, která je každý rok neuvěřitelně znečištěná. Uklízet se začalo u státní silnice a pokračovalo se až ke kravinu. Odpadu, který tvořil papír, lahve plastové i skleněné, různé plechovky, dokonce i pytlé oblečení, se sebralo 12 pytlů. Pytle byly přemístěny ke kontejnerům a následně odvezeny zaměstnanci města.

Všem brigádníkům patří velký dík.

Jana Čtvrtečková

Úklidová akce SDH Mlýnec

Jako každý rok pořádal SDH Mlýnec úklidovou akci, při které nejmladší dobrovolní hasiči uklidí okolí naší vesnice. Zúčastněné děti se rozdělily na sbírání odpadků po příkopech směrem na Rožďalovice a úklid hrázky mezi rybníky.

Hana Lhotáková

Po práci čekala na děti zasloužená odměna.

Příkopy byly pěkné a uklizené. Bohužel jen na pár dní.

Koncert rockových kapel překvapil

Úspěšný loňský nultý ročník přesvědčil pořadatele, kterým je FK Kopidlno, k uspořádání letošního prvního ročníku „Koncertu rockových kapel“ na univerzálním hřišti Kopidlno. I když prálo krásné počasí a pořadatele nezaskočil déšť, zaskočila je účast posluchačů, která byla téměř o polovinu nižší než v loňském roce.

Letošní koncert rockových kapel finančně podpořilo město Kopidlno, které poskytlo zázemí univerzálního hřiště a zajistilo plakáty a propagaci akce, pytle na odpad, svoz odpadu a kompletní mobiliář (pódium, stany, sety na sezení, mobilní toalety), kompletní stavbu a rozebrání pódia zajišťovali pracovníci Místního hospodářství Kopidlno. (rh)

Pieta v rukách nenechavců

Jako každoročně položila starostka města Hana Masáková v Den vítězství 8. května 2017 květiny u pomníku padlých a na dalších pietních místech v Kopidlně. Květinové vazby byly bohužel z těchto míst za pár dnů odcizeny. (rh)

Nikdy jsem si nepomyslel, že budu hrát s Leškem Semelkou

Pavel Skála o své cestě hudebním světem

Všude kolem nás se pohybují nenápadní lidé oplývající neobvyklými schopnostmi a zajímavými osudy. K nim patří také hudebník Pavel Skála, jenž dnes působí jako školník na základní škole v Kopidlně. Věděli jste, že svého času hrával v kapele Leška Semelky, s Marcelou Březinovou, natáčel pro televizní pořady Hitšaráda, TKM nebo Hudební studio M?

Prozrad' nám, Pavle, jak ses dostal k hudbě.

Moje první setkání s hudbou přišlo na základě rozhodnutí mé maminky, která mě přihlásila ve druhé třídě základní školy na hodiny klavíru do tehdejší lidové školy umění v Praze. Souběžně s tím mě ale táta přihlásil do fotbalového oddílu SK Slávia, což mě bavilo více. Do Slávie proto, neboť to bylo ze Strašnic do Vršovic blíže, jinak chtěl, abych hrál za Spartu.

Roky plynuly, lidovou školu umění jsem k mámině radosti úspěšně dokončil a ve fotbale jsem hrál už za B tým dorostu. A pak to přišlo! Jednou jsem s rodiči navštívil mého strýce, který hrál na bicí nástroje v kapele Markýz John, později u hudebníka Petra Rezka. Poprvé jsem si tak sedl za bicí a okamžitě mě to chytlo. Strašně jsem prosil rodiče, aby mi koupili bicí soupravu. Nakonec mi bubny přece jen koupili, a tak jsem začal cvičit první „bicí“ rytmy a na základní škole jsem založil se spolužáky svoji kapelu Argent. Podporoval mě můj starší bratr, který mě zásoboval poslechem muziky, například Black Sabbath, Deep Purple, Nazareth, Rush. Podstatné pro můj budoucí hudební život také bylo, že mě bratr coby čtrnáctiletého bral na koncerty kapel Bohemia a Blue Effect Radima Hladíka. Nikdy jsem si nepomyslel, když jsem se s otevřenou pusou díval na Leška Semelku v Blue Effectu, že s ním jednou budu hrát. Ale to stálo ještě hodně píce a dřiny. Musel jsem v té době také nastoupit do učebního oboru, táta říkal: „Musíš do učení, pak si dělej, co chceš.“ Na bicí jsem tehdy cvičil neuvěřitelně 3 až 4 hodiny denně, hrál jsem po barech k tanci a na tancovačkách s Big beatem, což byla úžasná škola.

Ve dvaceti letech jsem se přihlásil, což bylo ještě za komunistického režimu, na tzv. lidovou konzervatoř, a to ke studiu oboru hry na bicí nástroje u pana profesora Šprunka. Součástí studia byly mimo jazz a dechovku také tympány, xylofon atd. Naučil jsem se zde především bubenické noty, bez kterých bych se později neobešel.

Pavel Skála v dobách, kdy se ještě živil muzikou. Rok 1989, SLS Leška Semelky.

Kde všude jsi hudebně působil?

První významnější kapela byla pro mě skupina Graham rock, hráli jsme tvrdý hard rock s prvky nové vlny a funku. Zkoušeli jsme tehdy v jednom domě na Václavském náměstí, a to jen ve sklepě, třikrát týdně. Navíc jsme se dělili o zkušebnu s Janou Kratochvílovou a její skupinou Heval. Jezdili jsme na koncerty po pražských klubech, ale i na tancovačky po republice. Ve studiu M. Kratochvíla jsme natočili singl Dej si říct a Podnájem blues, tenkrát ještě na vlastní náklady. Všimli si toho tehdy, dnes známí muzikanti, Karel Šíp a Jaroslav Uhlíř a pozvali nás do nově vznikajícího hudebního pořadu v TV Hitšaráda s písní Podnájem blues. Na konci roku 1983 se však kapela bohužel rozpadla. Tehdy jsme dostali spolu s basistou tzv. lano do kapely Kentaur. Jméno Kentaur však režim zakázal, proto nesla skupina nový název – Karamel. A znovu nastal ten samý kolotoč – nekonečné zkoušení, zkoušení po zkušebnách a příprava nového koncertního pořadu, který jsme nazvali Robinson v davu. Úvodní slovo nám namluvil nezapomenutelný a snad všem dodnes známý herec Rudolf Hrušínský starší, jenž si tehdy za svoji práci nevzal ani korunu a řekl: „Držím vám palce, mládenci.“

V roce 1984 jsme vyrazili po republice. Museli jsme si udělat tzv. „profi zkoušky“, což vlastně znamenalo svobodné povolání, abychom v naší zemi nebyli příživníci. Zkoušky se skládaly ze tří částí, což byla teorie, prak-

tické zkoušky a politický pohovor. První dvě části každý muzikant zvládl, ale politický pohovor, např. kdy byla v SSSR 1. Kominterny, kdo je 2. náměstek ministra kultury, ten byl pro nás velmi náročný. Nejvíce však na něm záležela naše kvalifikace, abychom mohli vůbec hrát. Tehdy jsme dostali kvalifikaci 1. třídy, což v praxi znamenalo 140 Kč za koncert, nejvyšší však byla 3. třída a 400 Kč za koncert. Kvalifikaci jsme sice získali, ale ještě nám musel být schválen komponovaný pořad desetičlennou porotou soudruhů, složenou z lesníků, zámečnicků atd., na nichž záviselo, jestli můžeme vůbec hrát. Takto probíhaly v té době zkoušky všech kapel a uskutečňovaly se na Pražském kulturním středisku.

Šťěstí nám však i přes všechny politické procedury a potíže přálo. Natočili jsme první dlouhohrající desku, tzv. elpíčko, Robinson v davu a dále singly Finská sauna; Střelnice; Jojo a další. Vše bylo natočeno pod záštitou hudební firmy Supraphon ve studiu Mozarteum v Jungmannově ulici v Praze. V roce 1985 odešel Jirka Valenta do Olympicu, kytarista Pavel Klas dostal lano ke zpěvačce Jitce Zelenkové a já dostal lano do dvou kapel. Zajímal se o mě Framus 5 Michala Prokopa a SLS Leška Semelky. Vybral jsem si působe-

pokračování ze strany 24

ní v SLS, kam jsem v roce 1987 nastoupil už s druhým kvalifikačním stupněm za 240 Kč / koncert. Následovala vystoupení po celé ČSSR a také v SSSR i Polsku. V roce 1988 k nám do SLS přišla zpěvačka Marcela Březinová a vznikly singly To nemá význam; Jak blázen před lidmi vypadám; Správné figl; a píseň Tvůj obličej, se kterou jsme soutěžili na Bratislavské lyře. Natáčeli jsme v televizi, zejména pro pořady Hitšaráda, TKM, Hudební studio M a také hudební pořady na Slovensku. V roce 1989 přišla revoluce a přestalo se hrát. Ještě jsem dostal lano k ETC V. Mišíka, ale to už padl režim, dva roky se nehrálo, a proto mnoho muzikantů skončilo.

Na co nejraději vzpomínáš z hudební branže?

Zažili jsme opravdu pestrý život, spoustu legrace na cestách, hotelích, ale také tzv. „ponorku“, když jste na pokoji pořád s těmi samými lidmi. Jednou v SSSR někoho napadlo, že na pokoji je určité odposlouchávací zařízení. A opravdu, pod kobercem jsme našli jakýsi kulatý plech. Tak jsme ho odšroubovali a dole pod námi spadl Sovětům křišťálový lustr na hlavu. Byl z toho málem mezinárodní průšvih.

Jak se stalo, že děláš momentálně školníka a už nehraješ?

Když v roce 1989 přišla revoluce, pro muzikanty i herce následovaly zhruba dva špatné roky. Méně se koncertovalo, některá divadla nehrála, možnosti se zkrátka změnily. Museli jsme se nějak živit, a proto jsem si udělal živnostenský list na obor elektromontér. Zároveň jsem dostal nabídku od kamaráda Mária Císaře z kapely Krausberry, který učil na střední škole a sháněl školníka. Toto místo jsem přijal a od té doby se věnuji „školnictví“.

Co ti daly muzicírování a hudba samotná?

Kromě náročného cvičení a odříkání mi přinesly také mnoho dobrého. Poznal jsem spoustu kamarádů i slavných osobností, avšak dnes si nedovedu představit absolvování třiceti až dvačtyřiceti koncertů za měsíc, kdy jsme hráli někdy i dvakrát denně. Ale byla jiná doba a byli jsme mladí. Dnes už se spokojím jen s tím, že zajdu na dobrý koncert a s kamarády si občas zahrajeme jen tak pro radost.

Tímto jsme vyzpovídali Pavla Skálu, úžasného, byť na první pohled nenápadného člověka. Kromě bývalých hudebních vavříků by si dnes jistě zasloužil také čestný titul Ferdy Mravence, neboť bravurně a se zaujetím ovládá práce všeho druhu. Patří zřejmě k lidem, u nichž je docela jedno, do čeho se pustí, protože všechno, co dělá, činí s láskou a potěšením.

Ptala se Ilona Pluhařová

Maškarní bál s klauny

Bylo jich pět a byli úžasní... Členové TJ Sokol Kopidlno se v sobotu 18. března převlékli do masek klaunů. Skvěle připravenými soutěжами a tanečky bavili celé odpoledne děti, které navštívily maškarní bál.

(rh)

Měsíc čtenářů v knihovně Kopidlno

Březen – měsíc čtenářů je celostátní akce podporující a propagující četbu, pořádaná každoročně v měsíci březnu. Vznikla v roce 2009 a jejím organizátorem je Svaz knihovníků a informačních pracovníků České republiky (SKIP). Každý rok se k této akci svými aktivitami hlásí více než 400 veřejných knihoven z celé České republiky a ani naše knihovna nezůstala pozadu.

Knihovnu navštívily děti ze čtvrté třídy ŽIRAFKY, beseda proběhla v duchu dobrodružné literatury a na závěr děti lovily 13 bobříků, stejně tak jako hrdinové z knihy Jaroslava Foglara Hoši od Bobří řeky. Děti z první třídy VČELÍČKY besedovaly na téma Abeceda.

Druhá třída ZVÍDÁLKOVÉ se stala hrdiny knihy Honzíkova cesta, nezapomněli jsme ani na děti z MŠ Kopidlno, ŠIKULOVÉ, SLUNÍČKA A ŽABIČKY, a spolu jsme oslavili 50 let postavičky Rumcajse, přečetli jsme si pohádku z knihy Cipísek a vytvořili slušivé čepičky s logem narozenin postavičky.

Třetí třídy SOVIČKY a NÁMOŘNÍCI putovali našim krajem za regionálními pověstmi.

Prostory malé scény KVC navštívili žáci druhého stupně a zhlédli výstavu „Do Anglie s Karlem Čapkem“ a dokument o životě a díle Karla Čapka.

Dne 22. 3. 2017 proběhla na malé scéně KVC akce „Máte slovo, žáci ZŠ Kopidlno“ – horké křeslo pro místostarostu města Kopidlno Ing. Karla Žižku. Nejvíce dotazů z řad žáků 5. a 9. tříd bylo na celkový vzhled města Kopidlno (rekonstrukce školy, silnic, náměstí...), ale i na soukromý život.

Pro širokou veřejnost knihovna připravila lekce online katalogu knihovny Kopidlno, antistresové omalovánky, soutěže, kvízy, hádanky, tajenky, omalovánky pro děti a mládež, školení práce se čtečkou e-knih, pro seniory základy počítače a internetu, online kurz rychlého čtení, výstavu Nezapomenutelný večerníček a 50 let od vzniku postavičky loupežníka Rumcajse a prodejní výstavu bižuterie od paní Boženy Machové. (rb)

Poskytování dotací městem Kopidlnem

Poskytování dotací upravuje zákon č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů.

Město Kopidlno poskytuje peněžní prostředky z rozpočtu na základě vyhlášeného Programu pro poskytování dotací pro příslušný rok fyzické nebo právnické osobě. V programu jsou vymezeny základní principy a pojmy, účel a důvod poskytnutí dotace, objem finančních prostředků, kritéria pro stanovení výše dotace, okruh způsobilých žadatelů, lhůty pro podání žádosti a rozhodnutí o žádosti, kritéria pro hodnocení žádosti, podmínky poskytnutí dotace, termíny

a podmínky vyúčtování. Finanční prostředky jsou určeny na podporu aktivit v oblastech tělovýchovy a sportu, kultury, zájmové činnosti a společenského života. Objem finančních prostředků určených na dotace v roce 2017 byl ve výši 350 000 Kč. Žádosti se přijímaly na základě již zmíněného Programu pro poskytování dotací schváleného radou města Kopidlno do termínu 31. 1. 2017. Výši finančních prostředků a uzavření veřejnoprávních smluv schvaluje zastupitelstvo města. V roce 2017 bylo přijato 13 žádostí, o 4 méně než v roce 2016.

(rh)

Sbírka v Kopidlně vynesla 6415 Kč

Knihovna Kopidlno se zapojila do veřejné sbírky Ligy proti rakovině Praha, která se konala 10. 5. 2017.

Děkujeme touto cestou všem, kteří se rozhodli podpořit sbírku a zakoupili si kvítek měsíčku zahradního. Podařilo se nám vybrat 6415 Kč. Velké díky patří především dívkám ze ZŠ, které kvítky prodávaly, a to Karolíně Vlasatě, Lucii Přenosilové, Adéle Mlejnkové, Žanetě Kulhánkové, Haně Drncové a Adéle Hlubučkové. (rb)

Zahradní slavnost

SRPŠ ve spolupráci se ZŠ a MŠ Kopidlno a městem Kopidlno pořádalo v pátek 2. června odpoledne na hřišti u Kulturního a vzdělávacího centra Zahradní slavnost s agenturou Vosa. (rh)

Kopidlno v internetové televizi

Na internetové televizi RasTV vysílá stanice Kopidlno, na adrese rastv.cz/573060-kopidlno.

Na stránce najdete odkaz OBEC (červený), kliknutím přejdete na vložená videa poskládaná z fotografií z investičních a kulturních akcí, včetně pozvánek na chystané kulturní akce. (kl)

Vítání ptačího zpěvu se záchranou labutě

Dne 6. 5. 2017 se u nás ve Mlýnci konala již známá akce „Vítání ptačího zpěvu“. Sraz byl stanoven na 7. hodinu ranní na hrázi oddělující malé Zrcadlo od velkého. Těsně po sedmé hodině jsme v počtu 30 účastníků pomalu vyrazili na okružní cestu okolo rybníka.

Na tuto cestu jsem se ale vydala i z trochu jiného důvodu než jen kvůli získání nových informací o naší lokalitě, která je významná díky vzácným druhům zpěvných, ale i vodních ptáků. Hlavně jsem chtěla vidět labuť, kterou jsme odchytli 18. 4. 2017 na malém Zrcadle a následně zajistili příjezd pana Vaňka ze záchranné stanice z Pátku u Poděbrad. Pan Vaněk labuť odvezl a vyléčil z těžkého zápalu plic, za což jsme mu velmi vděční. :) Vypuštění labutě bylo naplánováno na tuto akci.

Z hráze rybníka jsme se pomalu vydali směrem na „panelku“. Cestou jsme poslouchali úžasné ptačí zpěvy a sledovali převážně dravé a vodní ptáky na vodě i ve vzduchu. Na panelové cestě už čekala spolu se svým zachráncem panem Vaňkem z Pátku labuť, připravená na vypuštění zpět do volné přírody. Jakmile se dotkla vodní hladiny, začala se vesele koupat a mýt. Potom jako úderem blesku spustila své volání plné naděje, že přivolá druhá, se kterým tu předtím žila. Což se jí za několik dní opravdu povedlo.

Teď již ale dost o labuti. Po jejím vypuštění

Labuť při odchytu se zápallem plic.

ní nás čekali dva malí dravci těšící se na své vlastní vrácení do přírody – krahulec a poštolka. Jeden byl nalezen se zlomenou vřetenní kostí a druhý měl po nárazu do skla poraněné křídlo. Oba byli úspěšně vyléčeni a na této akci vypuštěni. Následovně jsme získali od pana Vaňka několik informací o záchranné stanici Huslík v Pátku u Poděbrad, kam se v budoucnu pojedou určitě podívat.

Když bylo navracení ptáků do přírody za námi, pokračovali jsme po panelové cestě dále k odchytovým sítím pana Smolíka z Kopidlna. V sítích byli chyceni rákosníci proužkovaní, vzácný slavík modráček či sýkořice vousatá. Pan Smolík malé opeřence okrouž-

Labuť při vypouštění zpět do volné přírody.

koval, zkontroloval jejich zdravotní stav a vypustil zpět do přírody.

Zde jsme výpravu opustili a pokračovali domů s nově nabytými vědomostmi.

Nikola Lhotáková

Život v Mlýnci od roku 1960

Dominantou vesničky je budova školy, postavená v roce 1902. Děti tehdy bylo hodně, vyučovalo se ve dvou třídách. Postupně se život na vesnicích měnil, děti ubývalo. Většina lidí pracovala v JZD. Později v roce 1969 se několik rodin s dětmi odstěhovalo. Takže ve školním roce 1969–1970 zbylo ve třídě 9 dětí, čímž vyučování ve Mlýnci skončilo. Pan řídící Koudelka dosáhl důchodu a i s rodinou se odstěhoval do Radimi u Jičína. Na hoře v budově školy byla kancelář národního výboru, kde se každé ráno scházeli vedoucí JZD a vyhlášovali rozhlasem práci pro zaměstnance. Jediná telefonní stanice, která tehdy ve vsi byla, se přesunula do bývalé třídy, kde byla zřízena prodejna smíšeného zboží „Jednoty“. Jinak na školu bez dětí byl velmi smutný pohled.

Velké štěstí potkalo Mlýnec, že se v roce 1969 přistěhovali učitelé, novomanželé Suchoradských, ke svým prarodičům Čížkovým, do vilky právě vedle školy. Učit jezdili do Kopidlna a Městce Králové. Ve svém volném čase se brzy zapojili do dění v obci. Přáním pana řídícího Koudelky bylo uspořádat „sjezd rodáků Mlýnce“. Hlavním vedoucím pořadatelem byl pan Rudolf Kout. Za pomoci většiny občanů se podařilo sjezd v roce

1972 uspořádat. Velmi se vydařil a byla to ojedinělá akce v širokém okolí.

Zásluhou Suchoradských se život do školní budovy brzy navrátil. Převzali místní knihovnu, která se za několik roků stala „Vzornou lidovou knihovnou“. Půjčovalo se v neděli dopoledne a v pondělí navečer. Každý měl možnost knihovnu navštívit, svou knihu zde našel každý. Promítaly se zde i filmy. S dětmi paní učitelka Suchoradská nacvičovala různá vystoupení k MDŽ, k posezení pro důchodce nebo k Mikulášské nadílce. V roce 1987 byl pozván malý soubor „Jičíňáček“. Před Vánocemi nám děti ze souboru v dobových krojích zatančily a zazpívaly koledy. Všichni jsme byli nadšení, zvláště starší občané. V té době byly vánoční koledy opomíjeny.

V době, než skončilo v obci JZD, se pořádaly i větší akce. Masopustní průvod, Dětský den s alegorickými vozy, Dožínkový průvod. V roce 1991 uspořádali místní hasiči za podpory chalupářů „Benátskou noc“ a o dva roky později „Soutěž pohádkových plavidel na Zrcadle“. Obě akce se vydařily.

Národní výbor v Mlýnci skončil v roce 1975, obec byla připojena ke Kopidlnu. Pan učitel Suchoradský se pravidelně účastnil zasедání v Kopidlně a předával naše požadav-

ky. Jedenkrát ročně, při schůzce občanů, nás navštívili představitelé národního výboru a seznámili nás s tím, co se plánuje pro naši obec. Úklid obce i hřbitova se prováděl brigádně. Obec jsme měli v pořádku. Záleželo na pochopení občanů.

Příkladem právě byli i manželé Suchoradských. Ti věnovali obci hodně svého volného času. Paní učitelka téměř 40 let psala obecní kroniku, kterou máme doplněnou i fotografiemi. Když se v roce 2013 rozhodli manželé přestěhovat do Hradce Králové, sešli se občané Mlýnce ve škole, aby jim poděkovali za pěkné sousedské vztahy a velkou práci, kterou pro naši obec vykonali. Myslím, že je může těšit, že jejich práce pro naši obec má smysl. Kroniku převzala paní Hana Lhotáková, knihovnu máme zřízenou novou v přízemí, kde byla prodejna. O veřejné prostranství se teď v naší obci starají zaměstnanci místního hospodářství. Je to velká výhoda.

Stalo se už každoroční tradicí, že se o Mlýnecké pouti sejdou místní občané, chalupáři, hosté i děti na dvorku školy, aby si popovídali, zazpívali, a hlavně si pochutnali na grilovaných specialitách, které hasiči připravují. To je kolem školy veselo.

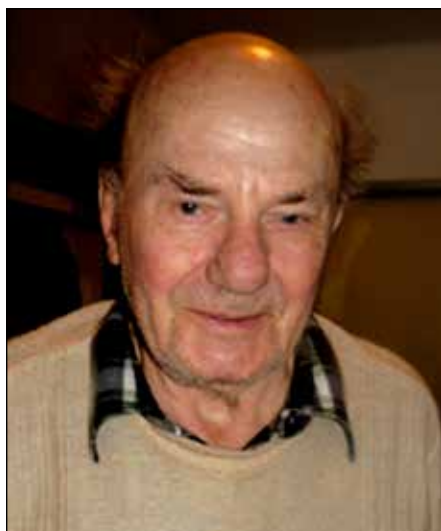
Marie Špicarová

Vzpomínky pana Břetislava Války

Břetislav Válek se narodil v roce 1926, zemřel roku 2013. Rozhovor byl veden 9. října 2010.

Když se člověk ve svém dost pozeňnaném věku vrací ve vzpomínkách zpátky a sleduje, co se dnes kolem něj děje, přinutí ho to k úvaze, co má v životě vlastně nějaký smysl. Pro mne to byly a i dnes jsou ideály sociální rovnosti. O to se neúspěšně pokusil socialismus. Přesto si myslím, že snahy po spravedlnosti a rovnosti mezi lidmi nejsou trvale překonány a že se od nich ve snaze po spravedlivém uspořádání společnosti nikdy ustoupit nedá. Jen se k jejich naplnění musí hledat jiné cesty, aby to nové stačili lidé dostatečně pochopit a konkrétně naplnit. Všechno záleželo a stále záleží na lidech, kteří s každou společenskou změnou přicházejí. Kdysi, na začátku budování socialismu, jsme nositeli pokroku byli my, komunisté. Ale i mezi námi byli takoví, kteří své poslání od začátku nemysleli příliš vážně a pracovali prvotně ve svůj prospěch. Chtěli mít velkou moc, peníze a slávu. Očekávali jenom svůj vlastní prospěch.

Pamatuji, že mnozí z těch, co společnost vedli, si na svoje vůdcovství ve společnosti jenom tak hráli. Mysleli si, že mají patent na rozum, a stavěli se do role těch nejchytřejších a osudem vyvolených. Například takový krajský stranický tajemník. Ten se choval tak, aby bylo možné si o něm myslet, že je víc než Bůh! On a ti, co mu tehdy sloužili, nám chodili na vesnici radit a kontrolovat nás. Nejčastěji v době, kdy bylo nejvíce práce. Třeba o žních! Vzpomínám, že zemědělský tajemník při takové návštěvě ve Mlýnci v našem JZD měl jedinou starost, jak potěšit svoji manželku, kterou si na inspekci tehdy vzal

s sebou. Chtěl jí někde natrhat kyticí polního kvítí. A tak hledal, kde jí může natrhat rozkvetlý vlčí mák a chrpy. A tomu se tehdy říkalo, že jde o pomoc zemědělcům! A když člověk řekl nahlas a veřejně svůj vlastní názor, odlišný od toho, než se právě chtěl slyšet, tak se u těch „chytrých všeználeků“ špatně zapsal.

Vzpomínám si třeba na aktiv předsedů JZD, kam přijeli „krajánkové“ z Hradce a řeklo se tam „zchutňování“ slámy. Já jsem to už nevydržel poslouchat, a tak jsem u stolu jen tak prohodil: „...to tady budeme muset v každém JZD otevřít nějaký další zdroj energie s naftou nebo si postavit vlastní elektrárnu, abychom takového návrhy mohli realizovat!“ Tento můj názor se nějak donesl až k předsednickému stolu. A dokonce pak vyšel i v Rudém právu článek, kde jsem byl za tento názor kritizován a byl jsem uveden

jako příklad, jak naše vesnice nepřeje pokroku. Mnozí z funkcionářů si hráli na všemocné zástupce lidu, ale ve skutečnosti lidem jenom škodili.

A mám ještě jeden příklad. Funkcionář jezdil v novém a drahém autě a měl k tomu k dispozici i svého osobního šoféra. On však chtěl ukázat, že auto umí řídit sám. Přitom havaroval a auto docela roztřískal. Svoji frajeřinou nejenže nic neušetřil, ale naopak způsobil velkou škodu. Samozřejmě že opravu auta neplatil a ani pokutu za způsobenou nehodu nedostal. Obvyčejný člověk by v takovém případě určitě moc platil a jistě by přišel o řidičský průkaz. Mnoho takových podobných případů bylo dost. A tehdejší „papaláši“ podporovaní komunistickou stranou si mysleli, že si mohou dovolit všechno a že jim všechno projde.

Ted' něco z mého osobního života. Měl jsem o dva roky mladšího bratra. Později se narodil třetí bratr, Láda. To bylo jen několik dnů po skončení 2. světové války. Tehdy jsme měli barák plný Rusů, kteří nás přišli osvobodit od Němců. Vzpomínám, jak byl můj malý bráška všemi kolem obdivován. Nejen rodinou, ale i přítomnými ruskými vojáky. Maminka o něj měla strach, když malého chovali. Bála se, aby ho neupustili na zem a něco se mu přitom nestalo.

Za německé okupace byl mladší bráška pracovní nasazený na Moravě, kde musel kopat zákopy. A já, když jsem dorostl pracovní povinnosti, bych býval musel jít povinně pracovat do Reichu. Tehdy nám pomohl pan Špicar, který v měl tehdy v hospodářství jenom jednoho čeledína a děvečku. Tak mě zaměstnal na svém hospodářství a tím mě před nasazením do Německa zachránil. Tam jsem se naučil, jak to u takového většího hospodáře funguje a jaká je tam těžká práce. Musím říci, že se ke mně u Špicarů chovali velmi slušně. Ale jakmile přišla Rudá armáda a byli jsme osvobozeni a nebezpečí nasazení na práci pominulo, já jsem v té chvíli svoji pracovní činnost skončil.

Životní přesvědčení se u mě tvořilo od mládí prostředím, ve kterém jsem vyrůstal. Dětství jsem prožil za 1. republiky. Dobře si po celý život pamatuji, jak se tehdy žilo na vesnici. Kdo to neprožil na vlastní kůži a zná to jenom z vyprávění nebo z toho, co se o té době píše v knihách, ten neví vůbec nic. To se muselo přímo prožít. Ve Mlýnci byla tehdy zvláštní situace. Vesnice byla pomyslně rozdělena na dvě části. Žili jsme tu my na obci a na druhé straně za rybníkem žili „dvoráci“, zaměstnaní ve dvoře Filipín. Mezi oběma skupinami obyvatel byla jen těžko překonatelná hráz. Už jako malí kluci a děvčata jsme si hráli odděleně. Děti ze dvora měli svůj ráj za rybníkem a my tady

Na hrázi rybníka Zrcadlo na konci 60. let.

pokračování ze strany 28

uvnitř, na obci. Ve dvoře a kolem něj byla neuvěřitelná bída. Snad jenom domek správce Matouše, tam co později bydleli Štajnerovi a kde byly za JZD kanceláře, vypadal tak trochu jako u lidí. Jinde bylo v domě i několik místností, kde žilo pohromadě několik desítek lidí. Prostředkem těchto domů byla vždy společná chodba. Na obě strany byly místnosti a v každé žila jedna rodina. Ať měli 5 nebo více dětí, všichni žili pohromadě, v neuvěřitelně bídných podmínkách. Děti chodily celý den bosé, dokud nezačalo opravdu mrznout. Mnohé však ani v zimě neměly boty, nohy omotané pytlím. A tak chodily i do školy. Tam jsme měli každý rok stále dokola vši, protože jsme seděli s „dvořáky“ v jedné společné místnosti.

Ráno děti musely velmi brzy vstávat a pomáhat rodičům s prací. Na podzim se krmil dobytek siláží – řepnými odkrojky s chrasstem. Siláž silně čpěla. A děti musely pomáhat s krmením, protože matky v té době dojily krávy. Děti tak přímo z chléva přicházely do školy a ta siláž z nich byla silně cítit. Tenkrát řídící Strnad nařídil starším klukům, aby tyto spolužáky vzali pod pumpu, umyli je studenou vodou a odrhli kartáčem, aby je zápachu trochu zbavili. Místo aby jim raději ohřál na kamnech vodu a umožnil se umýt a otřít nějakým hadrem. Práce tehdy byla hodně tvrdá. Pamatuji třeba pana Tereše, který byl zaměstnán jako krmič. Ráno musel velmi časné vstát. Kosou nasekat trávu, naložit ji a párem volů dovézt do chléva. Tam ji složil a dobytek nakrmil. V chlévě měl palandu, kde spal, a dá se říci, že po většinu roku tady i žil. Když se ve Mlýnci vytvořilo zemědělské družstvo, tak jsme to jeho přechodné bydlení likvidovali, takže vím, jak to tam

Sjezd rodáků 1972, zahájení na hřbitově, u vchodu zleva Jiří Vodička (předseda MNV Mlýnec), Jaroslav Válek, Břetislav Válek.

u něj tehdy vypadalo. A to všechno proto, že musel nějak uživit svoji rodinu. Měl čtyři děti – všechna to byla děvčata. A když jsme my ráno jeli na krmení, tak on se už vracel s naplněným žebříňákem plným krmení zpátky. Toho krmení bylo na jeho voze tolik, že nám by stačilo pro náš dobytek na celý týden.

Můj tatínek po Mlýnci lidem zabíjel prasata. Za jednu zimu jich zabil asi 130–140. Prase si v nějakém provizorním přístřešku vykrmili i někteří lidé ze Dvora. I tam chodil tatínek zabíjet, protože si ho tam k porážce také zavolali. Přitom předem věděl, že si od nich za provedenou práci nic nevezme. Co by si taky na nich vzal, když žádné peníze neměli? A to si ještě musel s sebou vzít svoje nádoby, které si na místo dovezl sám na sáňkách. A když nebyl sníh, tak na kole. Po válce někteří místní obyvatelé z Mlýnce odešli žít do pohraničí. Přesto si často mého tatínka zjednali a zaplatili mu vlak a on jim jezdil zabíjet prase až do pohraničí, do místa, kam se přestěhovali.

Přes cestu, co jsme ve Mlýnci bydleli, měli Novákoví hospodu a malý krámeček. Ten byl

vzadu, podle cesty k zastávce. Neměli jako obchodníci v obci dobrou pověst. Paní Nováková, jako krámská, si škodu sobě nikdy neudělala. Naopak. Ceny nakupovaného zboží psala před zákazníkem křídou přímo na pult a bleskově je sčítala. Vmžiku řekla konečnou cenu, a než si to zákazník mohl přepočítat, tak všechno, co bylo napsané na pultu, rychle smazala. To jsem viděl jako zákazník mnohokrát na vlastní oči! Chodil jsem tam tatínkovi pro cigarety a někdy mě tam posílala i maminka pro menší nákup. Pro to, co jí v kuchyni právě chybělo. O Novákově se dobře vědělo, že lidi často okrádá, a my jsme proto byli vždycky rádi, když tam v krámu byl občas místo ní její manžel. Ten nebyl v počtech tak zběhlý, a dalo se tedy i zkontrolovat, co tam píše a jaká je cena nákupu. On se hlásil ke komunistům, ale veřejně to často komentoval takto: „Já jsem komunist, ale s výhradou. Za každý krok korunu!“ I naše rodina byla komunistická, ale v názorech jsme se s Novákovými téměř ve všem rozcházel. Patřili totiž k těm, co neměli to poctivé komunistické přesvědčení a z členství v KSČ chtěli získat co nejvíce výhod pro sebe. To bylo zvlášť zřetelné vidět po tom, kdy se komunisti dostali k moci a být komunistou přinášelo výhody. Ale ten komunist, který jednal poctivě, z členství ve straně ani po Únoru 1948 nic moc neměl. Naopak, byl všem na očích a všemi bedlivě hlídán. K nim patřila i naše rodina. Ale byli komunisté, kteří v tom uměli chodit. Dokázali z členství v každé době pro sebe něco vytěžit. Tak se choval a jednal i soused Novák a později i jeho syn Jirka. Často jsme se o tyto zásadní postoje spolu přeli, ale k ničemu to stejně nevedlo a jen nám to, jako straníkům, kazilo u lidí v obci renomé. Oni ale ti Novákoví byli prostě takoví. To komunistické straně v obci dost škodilo. (Konec 1. části)

Zaznamenal O. Suchoradský

Příležitost pro firmy i uchazeče o zaměstnání

Projekt Vzdělávání praxí znamená pro účastníky větší šanci na pracovním trhu a pro firmy příležitost kompenzovat si náklady za zaškolení potenciálního zaměstnance.

Projekt Vzdělávání praxí propojuje zájemce, kteří chtějí získat nové znalosti a zkušenosti v reálném pracovním prostředí, a na druhé straně firmy, které si chtějí prostřednictvím nabízených praxí (stáží) nezávazně a s finanční podporou otestovat a zaškolení potenciální zaměstnance.

Účastníky projektu mohou být lidé starší 15 let, kteří jsou uchazeči o zaměstnání, rodiče na/po rodičovské dovolené, nízkokvalifikovaní nebo lidé ve věku nad 50 let. Poskytovatelem praxí se mohou stát právnické osoby nebo OSVČ ať už z komerčního, nebo neziskového sektoru.

Účastníci si vybírají z nabízených pozic jednotlivých firem, které se do projektu přihlásily. Samotná praxe je pak v délce

1–6 měsíců dle vybrané pozice. A vybírat je možné opravdu z velkého spektra oborů, jedná se např. o pozice v administrativní, ekonomické nebo strojírenské oblasti, ale také pozice v rámci zemědělství, cestovního ruchu, stavebnictví, informačních technologií, marketingu a reklamy a mnoha dalších. Po celou dobu praxe účastníka provází zkušený a zaškolený zaměstnanec dané firmy, tzv. mentor.

Účast v projektu není nijak zpoplatněna, naopak přináší jak účastníkům, tak firmám řadu výhod. Pro účastníky je to zejména možnost prohloubení si dosavadních znalostí, získání praktických zkušeností a v neposlední řadě případná možnost uplatnění se v dané firmě. Firmy si účastí v projektu mohou vyzkoušet potenciálního zaměstnance v praxi, ověřit si mentorské schopnosti svých zaměstnanců a získat finanční kompenzaci vynaložených nákladů.

V případě zájmu je vám k dispozici regionální projektová manažerka, která vám ráda a bezplatně poskytne veškeré informace, které s projektem souvisí, zodpoví případné dotazy a pomůže vám s registrací.

Regionální manažer pro Královéhradecký kraj
Mgr. Pavla Merková
Tel.: 770 102 817
E-mail.: pavla.merkova@fdv.cz

Pro další informace můžete navštívit stránky www.vzdelavanipraxi.cz nebo facebook.com/vzdelavanipraxi.

Projekt je realizován Fondem dalšího vzdělávání, příspěvkovou organizací Ministerstva práce a sociálních věcí, a je financován z Evropského sociálního fondu prostřednictvím operačního programu Zaměstnanost a státního rozpočtu ČR.

Drahorazská pouť a potulní muzikanti

Vzpomínky Josefa Václava Straky (2. část)

Dětství prožité v malé vesnici Drahoraz zanechalo v dětské duši Josefa Václava Straky (1904–1978) mnoho krásných vzpomínek, které už jako dospělý učitel zaznamenal v 60. letech 20. stol. na listy k Malé kronice o Drahorazi. Tentokrát vzpomíná Josef na jarní pouť, která se tradičně konala v drahorazském kostelíku na Smrtelný pátek, na muzikanty, kteří putovali ke slavnosti a veselím zahrát, a také na dětské hry a toulky po okolí rodné vsi:

„Smrtelný pátek“ byl den před Květnou nedělí. (...) Do Drahoraze se na ten den sjížděli „komedianti“ s kolotočem, střelníci, s papouškem tahajícím „šťěstí“ i prodáváci různých věcí a cukrovinek. Ti všichni se rozložili na prostranství kolem školy i do valů se svými plachtovými boudami a prkennými pulty se zbožím. Vedle cukroví prodával se tu i tzv. „cajk“ – levné textilní zboží a někdy

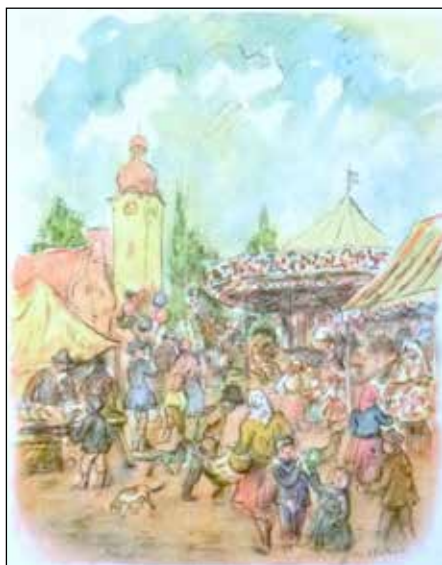
Na pouť se všude dobře přichystali po stránce ohromného výběru jídel.

U nás ve škole bývali na oběd i svačinu všichni kněží a učitelé z okolí (z kněží pokud pamatuji slatinský vikář Khun, kopidlenický děkan Okrouhlický, kaplaní Pavlišta, Valenta, přijížděli i kněží z Libáně, Oudrnice, Bystřice, Vršec, Běchar – z učitelů vedle drahorazských Měšťana, Matějky, Lejdara a mých předků (dědy, otce, strýce Emila a Václava), učitelé z Kopidlna (Endrys, Brožek, Severa) i Vršce, Běchar, Rožďalovic (Lemberk, Horák, Lazák) a někteří i z Jičína. Pamatuji se, že to se ve škole v tzv. černé kuchyni (to byla místnost uprostřed školy – okna měla do hlavní chodby – pozůstatek ještě z doby než byla přistavena levá část dnešní budovy) peklo, smažilo a vařilo nepředstavitelné množství jídel (berani, kůzlata, kuřata, kvičaly, ho-

v kraji v tomto tzv. postním čase povolená a proto bývala navštěvována množstvím lidu. Žhaví mládenci se někdy i porvali. To je pak z hospody vyklidit velmi rychle uměl tehdy silák Albert Komárek ze sousedství. Jednou docela při té rvačce i hospodu rozmíltili (židle, stoly, okna). Tyto „silácké“ kousky již jaksí patřily k věci a bez nich se žádná pouťová zábava neobešla.

Druhý den pak bývala „zlatá“ – to už byla zábava jen pro místní i starší občany. V domácnostech se ještě dojíždaly zbytky z pouťi. V neděli na to pak už se zase vracel přísný půst, který trval celý pašijový týden až do Bílé soboty.

A byla o té pouti ještě jedna zajímavost – před tou „velkou“ mší se totiž střílelo z hmoždířů. To prováděl kovář Matouš. Hmoždíře byly litinové válce s otvorem asi

i levná obuv. Hlavně však „turecký med“ a kyselé okurky.

Ten den bývala v drahorazském kostelíku také několikrát mše. Ranní – to se zpívala jen mešní píseň (při této ranní jsem také jako desetiletý chlapec hrával za otce na varhany), pak „devátá“ ta již byla slavnostnější – to se už zpívala i nějaká vložka (Ave). Po ní následovala „pontifikální“. Tu konávalo několik kněží, kteří se z celého okolí na ten den do Drahoraze sjeli. Na kůru se dělaly slavné „figurálky“ (Horák, Kempter, Veit, Righizzi (?), Kníže, Schiedermayer aj.) s orchestrem. Na tyto hudební produkce se těšili nejen kněží, ale všechen lid z celého širého okolí, který zaplnil kostelík do posledního místečka a i venku před vchodem stáli účastníci.

Ve všech staveních měli hosty – příbuzné z blízka i dále. Bohatší přijížděli v kočárech a bryčkách, chudší přišli po mezích pěšky.

loubata, ryby, srnčí, zajíc atd.). To už bývaly i v peci napečené mazance, „jidáše“, „panpátorské“ koláče (koláče sypané žmolenkou z mouky, másla a cukru). Hosté seděli v tzv. velkém pokoji (dnes kuchyň a pokoj řídícího učitele – tenkrát příčka nebyla) v jihovýchodní části budovy – proti kostelu.

Opoledne ještě bývaly v kostele slavné „litanie“ ke cti sv. Petra a Pavla (to pak bývala druhá drahorazská pouť 28. 6.)². Hosté se obvykle zdrželi dlouho do večera. Vzpomínám také jak se tato společnost bavila zpěvem krásných mužských sborů z různých „vlasteneckých“ zpěvníků. Nikdy se u nás nehrály karty a také nikdy nebylo opilých i když piva (a dobrého vokšického piva) bylo vždy dostatek.

Večer pak bývala pouťová taneční zábava ve Strakově hospodě k níž vyhrávala Brožkova kapela. To byla jediná taneční zábava

3–4 cm, dovnitř asi 10 cm hluboko. Dole u konce tohoto otvoru byl ve válci malý úzký otvůrek. Kovář vždy do válečku napěchoval střelný prach, ucpal koudelí a zatloukl kolíkem z tvrdého dřeva. Tyto hmoždíře měl tři a postavil je vždy na silnici před školou asi na 2 m od sebe. V kamnech kuchyně u babičky ve škole si pak rozzhavl drát nasazený na delším bidle a tento rozzhavený drát pak prudce strčil do dolního otvůrku hmoždíře. Tím se vzňal střelný prach a s velkou ránou vyrazil dřevěný kolík. To provedl u všech tří hmoždířů. Byly to skutečně ohlušující rány. To otec už čekal na kůru u varhan a když zazněla třetí rána, sáhl do kláves varhan a kněží i sbor spustili slavné „Asperges me“. (To byl katolický obřad, kdy kněží před mší

pokračování ze strany 30

šli průvodem středem věřících a všechny kropili svěcenou vodou z kropenky za zpěvu jakýchsi litanií.)

A takhle cestovali kolem našeho baráčku směrem k Bílsku – vozovou cestou muzikanti, k ránu po různých tancovačkách v sousedních obcích.

S basbombardem starý Josef (příjmení), vysloužilý z války 1866 starý Tobiáš (s dřevěnou nohou) výborný klarinetista i hráč na basu, a Čapek z Bílska, který dělal „místokapelníka“ za kopidlenského Brožka.

Tobiáš později rád pil a propil všechny své nástroje. Měl pak v každé hospodě v kraji nějaký „propitý“ nástroj a ten mu hostinští na hru „půjčovali“. Vzpomínám, jak se jednou Tobiáš v podroušeném stavu potácel na pěšině kolem našeho baráčku směrem k Bílsku s basou na zádech. Bylo tenkrát náledí, Tobiáš na vratkých nohách uklouzl a s rachotem upadl na basu, a s na kousky roztrštěným nástrojem sjel do „valů“ (pozůstatků starého opevnění kdysi tvrže). Naše útlocitná máma šla dědkovi pomoci, vytáhla ho z valů, půjčila mu baťoh do něhož posbírala třísky z nástroje a Tobiáš se vydal pak na další cestu k domovu. Jičínský houslař Patočka uměl zas ty třísky slepit, dát dohromady a nástroj sloužil zase šťastně dál.

Poněvadž otec měl Tobiáše jako hudebníka velmi rád – on Tobiáš býval skutečně výborným klarinetistou, koupil otec sadu klarinetů (A, B, C), aby měl v otcových koncertech a produkcích Tobiáš na co hrát. Otec pro klarinetu také vždy opatroval nové „plátky“ (jazyčky). Bylo to jednou před „půlnoční“ kdy byla poslední zkouška (ve 22 hodin) na vánoční mši. Tobiáš přišel dříve, aby si připravil nástroje. Podle zvyku klarinetistů vzal plátek, naslinil a podíval se proti lampě (tenkrát ještě nebyla u nás elektrika a uprostřed „hudebního“ pokoje – dnešní kuchyně – visela od stropu „astrálka“ – lampa s kruhovitým knotem), aby zjistil, jak je plátek silný a po zjištění, že je silný, klidně povídá „Který prase tyhle plátky kupovalo, pane řídící?“, „Já, Tobiáš!“ na to otec. „Vždyť jsem si to hned myslel!“ řekne Tobiáš. Divil se pak, čemu se otec tolik směje.

Druhý z muzikantů Josef byl otcovým spolužákem z obecné školy. Měli se velmi rádi a Josef ve všech otcových podnikcích vždy trubil „bastubu“ (III nebo IV troubou). Byl velmi poctivý muzikant. Dovedl vypočítat i velké množství pomlky zcela přesně. Stalo-li se, že začal hrát dříve nebo později, jistě byla chyba v počtu pomlky, ale nikdy ne v počítání

Josefově. Byli to všechno prostí, ale ušlechtilí a dobří lidé. (...)

Neměli jsme v blízkém okolí Drahoraze vyšší kopec a tím méně starý hrad. Směrem na jihovýchod se rýsovaly v dálce budovy Kopidlno se známými komíny cukrovaru a cihelny, na jih byla veliká kopidlenská oboara s daňky – nad stromy se rýsoval komín cihelny ve Vřčích, na východ jsme mohli shlédnout kousek vsi Bartoušov, ale na sever a západ jsme pro les a výšinu neviděli. Z té výšiny nad Drahorazí (247 m n. m.) jsme mohli shlédnout pásmo „podhůří“ s Košovem, Tábořem, Bradletem a Kumburkem, blíže Čerov a Zebín u Jičína a v dálce krkonošské hřebeny. Tvrdilo se, že odtamtud za jasného počasí je vidět i Sněžka.

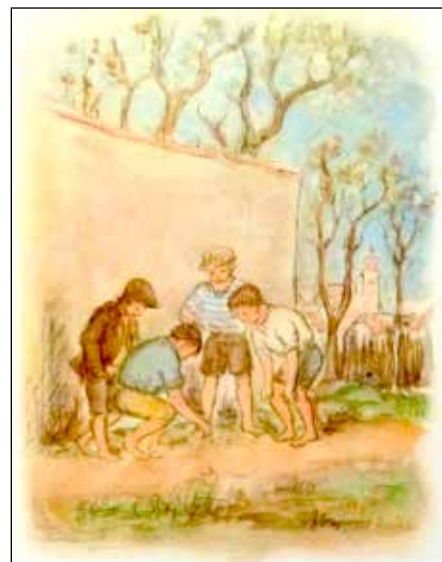
Zato ale louku s potůčkem a vrbami jsme měli v malém úpadu směrem vpravo od silnice do Pšovsi. Ty vrby bývaly také naše hřiště. Proutky na pomlázky, které nám krásně pletla stará babička Košťáková (vzdálená naše příbuzná – sestřenice prababičky Emilie roz. Lambertové). To byly také naše jarní píšťalky, první jarní květiny i koupání v potůčku. Cokrátk jsme se i nechtěně v potůčku vykoukali spadnuvše z vrb při řezání proutků. To nás pak sušila Aninka Košťáková – hrbatá dcera výše uvedené Košťáčky. To byla švadlena a ta také dovedla spravit naše roztržené kalhoty tak, že to ani bystré oko matky dlouho nepoznalo.

Košťákovi v stáří bydleli v jihovýchodní místnosti Strakovy hospody (u toalet a vchodu na půdu). Starý Košťák byl obecním poslem – ke konci života se stal pijákem. Vdova s dcerou Annou pak ještě dlouho žila. Anna se ještě někdy před první světovou válkou zbláznila a na dvoře – blízko studně, na špaluku pod velikým ořechem (ten už tam dávno není) usekla prsty, nevíme které ruky, byla převezena do ústavu v Kosmonosích a tam brzy zemřela. Košťáčka se pak přestěhovala do malé světničky ve stavení Jindřicha Komárka („hořeního“) a tam také dožila.

Také jsme tak bosí v pěkném předjaří běhávali po pěšinách a loukách, jak to pěkně zachytil Vlastimil Rada na (...) obrázku.

Místa našich her „vale“ a vrby kolem potůčku a u malého rybníčku zvaného „doleňáček“ pod stavením Vondráčků, mám bohužel jen v zimním hávu (viz fotografie).

Tak zvané „zadní vale“ – část valů na západ od kostela pod hřbitovem. Polní cesta z Bílska kolem Vondráčkovy zahrady a dolních Brodských bydlících ve Vondráčkově sušárně. Paní Brodská byla sestrou matky mé ženy, byla rozená Maxová z Bílska. Stojí snad za záznam i to, že v této sušárně ještě v letech druhé světové války byla jen hliněná podlaha. Děti Brodských si dobyli pěkných míst (v Chrastavě u Liberce) a chtěli mamin-

ku – babičku k sobě, ale ta nikdy nechtěla opustit tu prostou chaloupečku u „doleňáčku“ a ještě letos (1962) tam velmi spokojeně, obklopena láskou svých dětí žije. (Zemřela v Chrastavě u svých dětí na jaře 1963.)

Také jsme tak rádi hráli na jaře kuličky, fazole a špačka v těch tzv. „předních valích“ – mezi hřbitovem a naším „baráčkem“.

Druhy v našich hrách byli hoši Baršovi (Míla a František – Václav ještě v našem dětství zemřel po úrazu bruslí na noze – na kostižer – tuberkulóza kostí), Lojzík Bucharů, František a Máňa Měšťanovi (učitele), kluci Doušovi (řezníka a hostinského – dnes již je stavení Doušovo i hospoda dávno rozbourána a změnila mnohokrát majitele – v této době je to sídlo rodiny Machků). Kluci Lhotovi z cihelny a Matoušovi z kovářny, Karel Komárek, děvčata Aninka a Mařenka Vaníčkovy ze statku u rybníka „doleňáku“.

Hra „špaček“ byla snad jen u nás, místní hra. Byl to na obou stranách zašpičatělý kus polínka (silnější větve) asi v délce 12-15 cm. V „předních valích“ jsme vyhrabali úzkou podélnou jamku, napříč se položil „špaček“ a delším rovným klackem se podebráním „špaček“ vyhodil z jamky do výšky a teď šlo o to, v letu tohoto špačka klackem odpálkovat co nejdál. Podařilo-li se to, měl právo hráč hrát dál tak, že „špačka“ znovu vymrštil úderem na špičku a zase napálkoval a tak mohl „hrát“ dále dokud neudělal „chybu“ to jest „špačka“ v letu netrefil. Stalo-li se tak, hrál další hráč zase hru od začátku.

Rádi jsme si také z pružných prutů vrbových dělávali luky a „šípy“ – to bývaly lískové pruty – jsme stříleli po všem možném.

pokračování příště

Připravila Zdenka Gläserová Lebedová

Poznámky:

1 Popsaných listů je 12 a jsou uloženy v SOKA Jičín ve fondu Strakův hudební archiv Kopidlno, kart. 432, inv. č. 7572. Pokračování vzpomínek je zde přepsáno z listů 2 až 5 včetně reprodukci obrázků malíře Vlastimila Rady.

2 Jde asi o překlep, apoštolové sv. Petr a Pavel mají svátek 29. 6.

Jak Kopidlenská vítali hraběcí novomanžele v roce 1892

Až ve svých 39 letech se fideikomisní pán Kopidlina Ervín hrabě Schlik oženil s princeznou Marií Terezií (Geginou) Hohenlohe-Waldenburg-Schillingsfürst (1860–1916). Už brzy po sňatku, který se konal 28. 10. 1891, se na schůzích obecního zastupitelstva v Kopidlně řešilo více než půl roku dopředu, co místní občané podniknou a jak bude příjezd hraběcích novomanželů na zámek v příštím roce místními oslaven: „(...) Věhlasně usnešeno, by při příjezdu svém hraběcí novomanželé byli slavnostně u samého města celým sborem obecního zastupitelstva přivítáni.

Dále mají býti veškeré zdejší spolky pořádné k zúčastnění se, by večer v určitý čas okna osvětlili a konečně k výzdobě města na vracově a náměstí se povoluje obnos až do výše 100 zl. Veškeré zařízení v těchto potřebách odkazuje se městské radě.“¹

Členové rady vytvořili Uvítací výbor, který sestavil podrobný program a harmonogram slavnostního programu, který byl naplánován na celý den. Podrobný popis slavnostního dne 3. 7. se nám dochoval do dnešních dnů a je uložen v SOKA Jičín². Jmenuje se „Program ku slavnostnímu uvítání vysokorodého pána Ervína hraběte Šlika a jeho vysoceurozené choti při jejich příjezdu do Kopidlna v neděli dne 3. července 1892“ a je zde podrobně popsáno, jmenovitě kdo a kdy přijde a kam půjde, kde bude kdo stát, jaká bude hrát hudba, dokonce i jaké se budou hrát skladby nebo jaké budou rozestupy mezi kočáry v průvodu a podobné detaily.

Program slavnosti je celkově velmi zajímavý, proto je zde otištěn v celém rozsahu. Za pozornost stojí např. uvedení písně (a budoucí hymny ČSR) Kde domov můj? u první slavnostní brány, která měla stát na hranici panství v lese „Horkách“ při příjezdu kočárů směrem od Poděbrad. Známe z mnoha jiných případů (např. slavnostní korunovační průvody Prahou nebo u příležitosti sňatku arcivévod Františka Ferdinanda d'Este v Zákupcích), že u takovýchto slavnostních příležitostí se ve městech stavěly brány. Těmito branami slavnostní průvody projížděly a u nich průvod zpravidla zastavoval, oslavenci byli vítáni představiteli okresu, města, různými spolky a školními dětmi a nikdy u brány nechyběla hudba, často i s tanečníky.

V Kopidlně stály té červencové neděle nejméně 3 slavnostní brány, město se okrašlovalo a ze všech domů vlály prapory. Hraběcí novomanželé přijeli ze zámku Duino v Istrii do Kopidlna jako na své nové hlavní sídlo. V soudobém zápise ve školní kronice (Farní kniha školy kopidlenské³) se o průběhu slavnosti dočteme podrobnosti:

„(...) Na hranicích okresu libáňského uvítání byli hraběcí manželé okresním starostou panem Vovsem z Drahoraze, v lese Horkách nadlesním panem Hoffmannem [u oné výše uvedené lesnické brány], v Kopidlně starostou města panem Janem Vávrou. Zde sestoupili vzne-

šení novomanželé i ostatní šlechta z povozů a za zvuku hudební kapely ubíralo se vznešené panstvo zvolna špalírem po náměstí ke kostelu. Ze všech stran dávana jim úcta a provolávána sláva od četné shromážděného obecnstva. V místech, kde zabočil průvod do ulice ke kostelu, tvořili špalír žáci a žákyně školy kopidlenské se svými učiteli. Blíže chrámu Páně zaujaly pak místo družičky, které přichozím na cestu házely kytice a sypaly kvítí. U vchodu před kostelní zdi přednesla hraběcím manželům žákyně první třídy Berta Šormova dcera zdejšího učitele pana Františka Šorma, tuto básničku, již napsal učitel pan Jaroslav Kurka:

Vysoce urození novomanželé!
Srděčka nám naplnila plesem zpráva ta-
ková,
že ráčíte zavítati dnes do svého domova.

Hleďte, co se dětí sešlo! Každé mělo na pospěch,
pozorujte, jaká radost září z líček, očí všech!
Lásku naši mějte darem, jazyk dětský neklame,
do starého sídla Šliků srdečně vás vítáme.
Pán Bůh rač milostem vašim v každém kroku přátelí zdar,
byste v našem kraji žili v blahu, štěstí, mnoho jar!

Něžně povznesená tato slova z úst útlého děvčátka pohnula hraběcími novomanželi k slzám a paní hraběnka objímajíc děvčátko, líbala je. U dveří chrámových stáli veškerí páni duchovní patronátu. Sbor učitelů zapěl

pokračování na straně 33

PROGRAM

KU SLAVNOSTNÍMU UVÍTÁNÍ

vysokorodého pána Ervína hraběte Šlika a jeho vysoceurozené choti

při jejich příjezdu do Kopidlna

v neděli dne 3. července 1892.

❖❖❖❖

- Uvítání u slavnostní brány lesnické na hranici panství v lese „Horkách“ asi o 10. hod. ranní.
Súčastní se: celý lesní personál i s hajnými, úředníci ostatních odborů (vesměs v uniformách) a banderia. Hudba libáňská.
(Povozy, na nichž úředníci přijedou, vzdáli se na hráz Kamenskou a po odjezdu hraběcího kočáru přibudou na silnici, kdež úřednictvo vsedne a připojí se k průvodu. Banderia postaví se za branou směrem ke Kopidlnu. Pořadatelé (označení červeno-modro-bílými stužkami:) pp. lesní Valenta, příručí Leitl a Krámský Boh.)
Pořádek:
Při příjezdu vysokorodých hraběcích manželů zahraje hudba „Kde domov můj?“
Uvítací řeč p. nadlesního Hoffmanna.
Průvod: v čele banderia, za nimi na 300 kroků povoz s pp. ředitelem Rösslerem, ředitelem Podivinem a nadlesním Hoffmannem, za tímto na 100 kroků kočáry hraběcí. Povozy úřednické uzavírají průvod.
(Hudba převezena bude na žebřinových okrášlených vozech).
- Uvítání u městské slavnostní brány na začátku Kopidlna.
Súčastní se: Pan starosta a obecní zastupitelstvo města Kopidlna, zastupitelstva a deputace obcí, korporací a spolků neuniformovaných. Hudba Kopidlenská. Pořadatelé pp. správce Kurz, hosp. příručí Chaloupský, Rotta, Kraupner.
Pořádek:
Banderia projedou branou směrem k náměstí, za nimi vůz pp. chéfu úřednictva.
Hraběcí povoz zastaví, hudba zahraje a p. starosta města Kopidlina přednese uvítací řeč.
Úřednictvo sestoupí z kočárů a půjde dále do města pěšky. Kočáry zůstanou státí a po vzdálení se průvodu pojedou směrem ke „sklípku“, dílem do dvora, dílem do koníren v oboře. Banderia postaví se na náměstí, čelem k průvodu.
- Před kostelem. Pořadatelé, p. městský tajemník Šoltys, od lesnictví pp. Jerábek a Krámský Alois, z továrny pp. Poláček a Hruška.
Od kostela až na roh domu p. Šádka vytvoří špalír školní mládež, odtud až ku bráně městské spolky a korporace uniformované. Školní děvče uvítá paní hraběnkou příležitostnou básní.
U vchodu do kostela zaujme místo velebné duchovenstvo, kteréž hraběcí manžele ku krátké pobožnosti do chrámu uvede. Po ukončení této vráti se vysokorodé panstvo toutéž cestou špalírem ze spolků, posud stojícím a odeběře se k zámku.
- Před slavnostní branou průmyslu a hospodářství u zámku postaví se špalírem panští služebníci v uniformách za velení p. správce Kurze; za branou úředníci (taktéž v stejnokroji) se svými damami. Hudba ostrořečleického sboru Jičinského. Uvítací řeč p. ředitel Rössler.
- Až vysokorodí hraběcí manželé do zámku vstoupí, rozejdou se účastníci uvítání. (Obědy pro úředníky připraví hostinský p. Neumann „u české koruny“.)
- Odpoledne koncertují kapely střídavě v parku zámekém. Panští služebníci a hajní střeží vchody a ploty v parku dle ustanovení zámekého zahradníka p. Krámského.
- O 9. hodině večerní shromáždění všech úředníků a služebníků a místních spolků ve dvoře koníren v oboře, odkudž za nastaloho soumraku hne se průvod s lampiony a půjde parkem před balkon zámeký. Pořadatelé pp. Jerábek, Poláček, Kraupner.
- Před balkonem pěvecké zastaveníčko, po jehož ukončení se lampiony do země zarazí a účastníci kolem zámku a branou zámekou na náměstí vzdálí.
- Na to ohňostroj na rybníce. (Pořadatel p. příručí Dědek).
- Představení úřednictva v sále na radnici. Hudba Kopidlenská.

Uvítací výbor.

pokračování ze strany 32

na kůru dva sbory. A večer uspořádán byl průvod s lampiony podél rybníku k zámku, když v parku před budovou zámeckou zapěl mužský sbor pěvecký tři sbory. (...)“⁴

Kromě slavnostních proslovů, recitací a hudebních produkcí u jednotlivých slavnostních bran byla naplánována další zábava nejen pro panstvo, ale i pro obyvatele Kopidlno: až za tmy, po 9. hodině večerní, byl vypalován pražským ohňostrojem panem Hájkem velkolepý ohňostroj na rybníce za zámek a slavnostní den byl zakončen představením úřednictva v sále na radnici (tehdy ještě té staré budově), zde již sice bez účasti panstva, zato s hudbou a tancem!

Po slavnosti zavládl v Kopidlně obvyklý maloměstský život, ovšem vzrušený momentální přítomností hraběcího panstva na zámku. Hrabě Schlik postupně všem organizátorům slavnosti písemně poděkoval za milé přivítání a ve školní kronice se ještě dočteme:

„Vysokorodý pan hrabě Ervín Šlik věnoval školním dítkám 50 zlatých (...) rakouského čísla, co odměnu za účastenství, jaké měly při jeho uvítání (...) s přáním, aby z obnosu toho vypraven byl všem žákům a žákyním školy kopidlenké výlet nebo jiná podobná ušlechtilá zábava, a eventuální zbytek, aby připadl polévkovému ústavu pro zdejší chudou mládež školní. (...) Na to byly peníze (50 zlatých) pro Spolek sv. Václava do zdejší záložny uloženy.

Sbor učitelský poctěn byl od pana hraběte přípisem tohoto znění:

Při příjezdu do Kopidlno dne 3. července tohoto roku dostalo se mně a choti mojí skvělého uvítání, které nás příjemně překvapilo a velmi mile došlo. Ježto jste i Vy náleželi k těm, již přítomností svou i školní mládeže přispěli ku zvýšení lesku slavnosti, kterou v milé paměti podržíme, vzdávám Vám tímto jménem choti své i svým srdečné díky za laskavou nám prokázanou pozornost.

Na zámku Kopidlenkém dne 15. července 1892.

Ervín hrabě Šlik m. p.⁵

Od této kopidlenké slavnosti na počest sňatku hraběcích novomanželů letos uplyne 125 let.

Zdenka Gläserová Lebedová,
kronikářka Drahorazi

Poznámky:

1 SOKA Jičín, AM Kopidlno, kniha 93, Protokol o schůzích obecního zastupitelstva, 1883–1894, fol. 136, zápis z mimořádné schůze ze dne 29. 12. 1891 konané v 9 hodin dopoledne.

2 SOKA Jičín, fond Děkaný úřad Veliš, karton 5, inv. č. 253.

3 Edici této kroniky zpracoval kolektiv studentů pod vedením Jany Stráňkové a zpracoval ji do knihy *Kopidlenská farma v historických dokumentech*, kterou vydala Univerzita Pardubice v r. 2012.

4 Tamtéž, zápis ze školního roku 1891–1892, str. 164–165.

5 Tamtéž, str. 165.

Zamyšlení nad fotografií

Snímek z roku 1959 zachycuje členy učitelského sboru Dvanáctileté střední školy, nynějšího Lepařova gymnázia v Jičíně. Mezi nimi Josef Novotný, Vladimír Bíma, Břetislav Dousek, Antonín Řezníček, Vladislav Hrubý, Anna Dousková, Břetislav Šíkola, Bohumil Truxa, Bohuslav Navrátil, Alena Trejbalová, Josef Lazák, Miloš Palička, Miloš Chlumský, Josef Vik, Václav Pilař, Alois Frýba, Soňa Machová, Marie Barkmanová, Marta Lejsková, Vladimír Holštejn, Josef Bíma, Vlasta Erbanová, Jakub Svoboda, Vojtěch Tourek a Karel Štefek.

Foto z archivu Ivana Matějky

Určitě jste to už sami zažili, když se vám dostala do ruky stará fotografie. Najednou ve vás probudila dávné vzpomínky na lidi, které zobrazuje a se kterými jste kdysi dávno něco zajímavého prožili. Stalo se mi to nad fotografií z novin, kterou mi nabídla kronikářka Pševsi paní Jana Čtvrtečková na posledním aktivu kronikářů v Jičíně. Díky paní Lence Kropáčkové, která ji oskenovala a poslala za mnou do Hradce, jsme nad ní seděli s panem Karlem Štefkem a vzpomínali na kolegy učitele, kteří jsou na ní zobrazeni skoro před 60 lety, jako učitelský sbor dvanáctiletky v Jičíně, dnes Lepařova gymnázia. Vydalo nám to na větší část našeho pravidelného setkání.

Přemýšleli jsme, zda by snímek mohl oslovit, stejně jako nás, i čtenáře Kopidlenkých listů. Vždyť v tom roce 1959 jistě na této škole někdo z místních studoval a mnohé z učitelů znal. Nebo se s nimi někdy později potkal na jiných školách. Tak jako já, když jsem po letech alespoň na fotografii rád znovu viděl

pana Toníka Řezníčka, který mně dělal zástupce ředitele na ZŠ na Novém Městě v Jičíně. Jsou tam pozdější ředitelé školy Vladislav Hrubý a Alena Trejbalová, se kterými jsem se potkával na společných poradách ředitelů. Nebo Marta Lejsková, později provdaná Polanská, která mnoho let působila na Základní škole v Kopidlně jako učitelka matematiky a fyziky a taky výchovná poradkyně a která se po roce 1990 stala ředitelkou Školského úřadu v Jičíně. A samozřejmě je tam náš rodák a tělem i duší Kopidlenák Karel Štefek, který na této škole po dva roky působil a se kterým jsem rád a dlouho postavy na fotografii zachycené rozebíral.

Kouzlo fotografie je v tom, že nás dokáže během okamžiku přenést do doby dávno minulé, ale přesto duchovně blízké. Do doby našeho mládí a studentských let. Zkuste to s námi a vzpomínejte. Jistě tam ty své tváře a vzpomínky s nimi spojené taky najdete.

Oldřich Suchoradský

Oprava plotu v Drahorazi

Na základě požadavku osadního výboru Drahoraz zahájili pracovníci Místního hospodářství opravu plotu okolo hřbitova v Drahorazi. V první etapě byla provedena oprava spadlého a zarostlého plotu v zadní části hřbitova. Opravě přední části brání vzrostlé třešně, proto bylo nutné nejprve provést ořez kolem kabelového vedení.

Po schůzce osadního výboru bude dále jednáno o opravě plotu v přední části, protože první varianta – provedení oplocení z lámaného betonu – navržená pracovníky Místního hospodářství byla na schůzce zamítnuta. (kl)

Schlikové na Jičínsku na přelomu 18. a 19. století

Hrabě František Josef, zmíněný v předchozím příspěvku o šlechtickém rodu Schliků a jejich působení na Jičínsku, zemřel v roce 1740 bez potomků. Dědicem rodinného fideikomisu, tedy panství Staré Hradky a Kopidlno, se stal jeho synovec František Jindřich Schlik († 1766). Hrabě František Jindřich se narodil v roce 1696 jakožto jediný syn Leopolda Antonína Schlika a jeho druhé manželky Marie Josefy Vratislavové z Mitrovic. V roce 1733 se oženil s Marií Eleonorou, dcerou hraběte Františka Václava z Trauttmansdorffu. Nevěstin otec byl majitelem litomyšlského panství a zastával významnou pozici správce císařského hřebčína v Kladrubech nad Labem. Není proto divu, že když hrabě

manželky, již se v roce 1754 stala hraběnka Marie Antonie z Frankenbergu. Z jejich tří synů se dožil dospělosti pouze prvorozený Josef Jindřich Schlik, který po otcově smrti zdědil rodinný fideikomis.

Josef Jindřich Schlik († 1806) zastával pozici císařského vyslance v Kodani a v Mohuči, přičemž z období jeho druhého působení u biskupa mohučského pochází portrét zobrazující Josefa Jindřicha Schlika na lavičce na vyhlídce nad řekou Neckarem. Hraběti Josefu Jindřichovi se podařilo v roce 1791 získat koupí zpět vokšické panství s Jičíněvsi, čímž byly rodinné državy na Jičínsku po dvaceti letech opět sceleny. Chotí hraběte Josefa Jindřicha se v roce 1781 stala Marie

ším ženským postavám rodu Schliků.

Marii Alžbětě Schlikové († 1855) osud přičkl úlohu staré panny, přesto však nežila životem odstrčené šlechtičny, která by se v ústraní a zapomnění věnovala pouze vyšívání či pomlouvání ostatních. Rodinný život si Marie Alžběta vynahradila péčí o čtyři děti svého bratra, jimž matka záhy zemřela. K výchově synovce a neteří přistupovala velmi svědomitě a s nejmodernějšími trendy v péči o děti se seznamovala v tehdejší literatuře. Lásku a pochopení však nedávala pouze svým blízkým, ale podobně jako její matka i potřebným: přispívala nemajetným, kupovala hračky dětem chudých a za napoleonských válek pomáhala raněným. „Liset-

František Jindřich Schlik († 1766)

Leopold Jindřich Schlik († 1770)

Josef Jindřich Schlik († 1806)

František Jindřich rozšiřoval rodovou galerii Schliků, nechal kromě svého vlastního portrétu (zpodobněn jako lovec se psem na odpočinku) a portrétu své manželky (zpodobněna jako bohyně lovu Diana) namalovat i obraz svého tchána. Autorem všech těchto tří podobizen, které v rámci rodové galerie Schliků patří k nejcennějším dílům, je Martin van Meytens, známý jako portrétista císařovny Marie Terezie. Kromě rodinné obrazárny však hrabě František Jindřich rozšiřoval i majetkovou základnu Schliků, např. v roce 1703 získal středočeské panství Radim.

Se svou chotí měl hrabě František Jindřich dva syny. Jako první se mu v roce 1724 narodil syn František Josef, jenž však ještě v témže roce zemřel. Dědicem rodinných panství se tak stal až druhorozený syn Leopold Jindřich († 1770). Hrabě Leopold Jindřich Schlik rozšiřoval podobně jako jeho otec portrétní galerii Schliků, a to jak o své vlastní podobizny, tak i o podobizny svých sester a své

Filipína, dcera vlasteneckého šlechtice Františka Antonína Nostitz-Rienecka, jenž do našich dějin vstoupil jako stavebník divadla, nazývaného dnes Stavovské (původní název divadla byl Hraběcí Nostitzovo divadlo). Hraběnka Marie Filipína byla kulturně založená a celý život si ve Stavovském divadle předplácela lóži. Možná, že její lásku k divadlu má naznačovat i divadelní maska, kterou drží v ruce na jednom ze svých portrétů. Josef Jindřich Schlik měl se svou manželkou tři děti: jako první se jim v roce 1783 narodila dcera Antonie Josefa, provdaná v roce 1803 za svého vlastního strýce Jana Nepomuka Nostitz-Rienecka, v roce 1789 přišel na svět syn a dědic rodinného jmění František Jindřich a v roce 1792 se narodila dcera Marie Alžběta, která zůstala neprovdána, snad z důvodu, že rodina jí již nebyla schopná zajistit dostatečné věno. Nicméně právě tato druhorozená dcera hraběte Josefa Jindřicha, komtesa Marie Alžběta, patří k nejzajímavěj-

te, jak se Marii Alžbětě v rodině říkalo, byla umělecky nadaná: psala básně (její básnická sbírka vyšla rok po její smrti) a některé ze svých básní i zhudebnila, neboť byla výbornou klavíristkou i hudební skladatelkou. Pořádala koncerty nejen pro členy své rodiny a své přátele na zámku v Kopidlně či v pražském paláci, ale jako klavíristka vystupovala i na koncertech v Teplicích, kam s matkou jezdila na lázeňské pobyty. Setkávala se se zajímavými osobnostmi z kulturního a hudebního světa (např. se známým houslistou Josefem Slavíkem či hudebním skladatelem Ferencem Lisztem), na zámku v Kopidlně nezřídka hostila malíře Josefa Vojtěcha Hellicha. Komtesa Marie Alžběta projevovala i vlastenecké sklony a s vlastenci (např. Josefem Dobrovským) se rovněž setkávala. Po matčině smrti a poté, co děti jejího bra-

pokračování ze strany 34

tra odrostly, často cestovala, např. do Belgie, Nizozemí a Švýcarska. Její deníky, které si vedla, jsou dodnes cenným a zajímavým pramenem k poznání tehdejšího cestování.

Hrabě František Jindřich Schlik († 1862), který se ujal rodových držav po smrti svého otce Josefa Jindřicha Schlika, se kromě správy rodinných statků věnoval též vojenské kariéře. Již v roce 1808, kdy rozhodnutím rakouského císaře Františka I. vznikla

ním roce 1848, když nemalou měrou přispěl k potlačení povstání v Uhrách. Ke sklonku svého života se zúčastnil bojů v severní Itálii, konkrétně v roce 1859 velel části rakouské armády v bitvě u Solferina.

Hrabě František Jindřich Schlik byl dvakrát ženatý. Poprvé se v roce 1817 oženil s Marií Sofií z Eltzu, která však již čtyři roky po svatbě zemřela. Po předčasné smrti své ženy se musel hrabě postarat o čtyři maličké děti, které se mu s ní narodily (syn Jindřich František a dcery Tekla, Albína a Františka); jak již bylo uvedeno, matku dětem nahrazovala jejich teta, komtesa Marie Alžběta. Druhou

chotí Františka Jindřicha Schlika byla hraběnka Vilemína Breuerová, s níž měl další dvě děti, ovšem opět dcery (Paulína a Róza). Hrabě František Jindřich měl tedy jen jediného mužského potomka, syna Jindřicha Františka († 1859), jemuž ale nebylo dopřáno dlouhověkosti a zemřel již ve svých 39 letech. Když tedy generál František Jindřich Schlik v roce 1862 zemřel, stal se dědicem rodinného majetku na Jičínsku jeho dvanáctiletý vnuk Ervín, poslední držitel Kopidlna z rodu Schliků.

Mgr. Vladimír Tregl

Marie Filipína Schliková

Marie Filipína Schliková

František Jindřich Schlik († 1862) se sestrami Antonií Josefou a Marií Alžbětou

c. k. zeměbrana, zorganizoval na svých panstvích tři kumpanie zeměbranců, které sám vycvičil. O rok později vstoupil do rakouské armády, nejprve jako poručík u kyrysníků, později jako rytmistr u husarů. V rámci napoleonských válek se zúčastnil bitvy u Aspern a bitvy u Wagramu. V roce 1810 z armády vystoupil, čímž vyjádřil svůj protest proti spojení Rakouska s Francií, demonstrovánému sňatkem rakouské arcivévodkyně Marie Louisy s Napoleonem. Když se v roce 1813 Rakousko opět přidalo k protinapoleonské koalici, vstoupil hrabě František Jindřich znovu do armády a ještě v téže roce se zúčastnil bitvy u Lipska, ve které se vyznamenal, když dvakrát odrazil útok Francouzů. Zároveň byl v této bitvě vážně zraněn do hlavy, avšak nikoliv v boji, ale při potyčce s opilým ruským důstojníkem, jemuž chtěl hrabě Schlik zabránit v týrání neozbrojených zajatců. V důsledku tohoto zranění přišel o oko, takže je na většině svých portrétů zpodobněn s páskou přes obličej. Oceněním za statečnost, kterou hrabě v bitvě u Lipska projevil, bylo jeho povýšení na majora poté, co se v roce 1814 uzdravil. Další povýšení, tentokrát do hodnosti generála, jej čekalo za obranu habsburského trůnu v revoluč-

František Jindřich Schlik († 1862)

Marie Sofie z Eltzu

Dětský den ve Mlýnci v roce 1971

Když v roce 1970 byla ve Mlýnci definitivně zrušena škola, místní se však odmítli smířit s tím, že její ztrátou skončil společenský život v obci. Zánik školy je naopak povzbudil k aktivitám, které v době její existence nešlo prosadit. Jednak to byly opravy školní budovy, např. oprava omítky a úpravy v jejím interiéru, později výměna krytiny na budově. Nebývalé renesance se v té době dočkala místní knihovna, která se rozrostla prostorově, ale i co do obsahu své činnosti. V roce 1975 jí byl za to vše udělen titul Vzorová lidová knihovna.

Aktivně se v té době postavila do čela obecního dění Osvětová beseda ve Mlýnci, v jejímž čele tehdy stál pan Rudolf Kout, zaměstnanec ČSD. Právě on přišel na přelomu roku 1970/71 s návrhem uspořádat v obci počátkem června zcela jedinečnou oslavu Dne dětí. Na několika jednáních OB se postupně rodil obsah slavnosti, která měla mít pohádkový námět. Ve spolupráci s místním JZD vznikl nápad vytvořit několik alegorických vozů s postavami ze známých pohádek a obohatit jimi průvod obcí do prostoru před bývalou školou, kde se konaly pestré hry pro přítomné děti.

Během jara se dotvářel celý nápad návrhem výzdoby jednotlivých vozů a jejich obsazení místními dětmi, ustrojenými v pohádkových kostýmech. Postupně tak v reálu vznikl vůz podle známé pohádky SNĚHURKA A 7 TRPASLÍKŮ, další ilustroval ČERVENOU KARKULKU, na třetím zářily TŘI PRINCEZNY a na tom posledním s názvem VE STARÉ ŠKOLE byla ukázka, jak se ve Mlýnci po celá desetiletí ve škole učilo.

Průvod Mlýncem v rámci Dětského dne: Jára Klaban a Jindra Bělka, Drahůška Kubánková a Blanka nebo Jana(?) Špicarová.

Na další schůzi Osvětové besedy v polovině května nám bylo oznámeno, že na náš DEN DÍTÍ přijede natáčet Československá televize. Její pozvání zařídili v Praze místní chalupáři, kteří měli kontakt na její vedení.

Vlastní slavnost se uskutečnila v sobotu 5. června 1971. Pro celou vesnici to byl výjimečný den. Předcházel mu týdenní velký úklid všech prostor vesnic. Pracovalo se nejen na veřejných prostranstvích, ale i v sou-

Průvod Mlýncem v rámci Dětského dne: Jára Klaban a Jindra Bělka, Hana Konečná.

Dětský den 1971: Ve staré škole – vpravo Zlatka Štajnerová, jako žákyně Jana Junková.

kromých objektech a přilehlých zahradách a dvorech. Cestáři vyčistili hlavní silnici procházející obcí a přizvaným kropicím vozem až z Jičína celou trasu vesnic vymyli. Vesnice v předvečer velkého dne zářila a byla celá jako ze škatulky.

Od rána se zdobily alegorické vozy v pro-

pokračování ze strany 36

storách JZD u Dvora. V lese pokácené mladé břízky zdobily jako májky nejen vozy, ale i celou trasu průvodu obcí. Byl vyroben nábytek a kulisy pro jednotlivé pohádkové výjevy. Rodiče, jmenovitě maminky a babičky, se postarali o přešití či ušití zcela nových kostýmů pro každou z pohádkových postav. Nebylo jedné domácnosti ve Mlýnci, která by v ten den touto událostí nežila. Tak například u nás jsme s manželkou v ten den vstávali již ve 4 hodiny ráno. Dokončovali jsme velký úklid a konali jsme poslední přípravy na přicházející slavnost. Po ránu byla mezi natěšenými dospělými i dětmi trochu „blbá“ nálada, protože nepříjemně pršelo. Ale jak nabíhal den, počasí se postupně lepšilo a tím se lepšila i naše nálada. O půl jedenácté přijeli do Mlýnce dvěma osobními auty pracovníci televize, z redakce dětského vysílání, tehdy nazývaného Vlaštovka. Bylo to celkem asi 5 lidí. Zastavili před bývalou školou, kde jsme si je převzali a dovedli je k nám domů na oběd (podávána byla knedlíčková hovězí polévka a řízek s brambory).

Ve 13 hodin celá slavnost začala. Nejdříve prošel obcí průvod, od odbočky k družstvu až před školu, a rozptýlil se na bývalou Drobečkovu zahradu v zatáčce na Kopidlnu, kde bylo postaveno dřevěné pódium. Alegorické vozy byly srovnány na cestu na náves, směrem k zastávce ČSD. V prostoru bývalé Drobečkovy zahrady byly pak několik hodin organizovány nejrůznější hry pro děti i dospělé. Měli jsme tam s manželkou, jako mladí učitelé, svoje organizátorské role. Ale hodně nám v tom pomohl kolega pana Kouta – železničář pan Dovolil z Kopidlna. To vše trvalo asi 2 hodiny.

Pak následovalo občerstvení u improvizovaných dřevěných stolů a laviček v prostoru zahrady, k tomu účelu postavených. Sešlo se tam asi 300 lidí nejen z Mlýnce, ale též z Kopidlna, Budčevsi a dalších obcí z okolí. Je jasné, že mezi účastníky převažovaly děti různého věku. Přitáhla je sem nejen pohádková nálada, množství sladkých cen zakoupených z podpory JZD a Osvětové besedy Mlýnec, ale také přítomnost televize. Natočené ukázky z programu Dětského dne ve Mlýnci byly vysílány v Československé televizi dne 3. července 1971, v dětském pořadu Vlaštovka, jako příklad vhodného programu k svátku dětí na tak malé vesnici, jakou byla a dodneška je obec Mlýnec u Kopidlna.

Velmi zdařilý průběh Dětského dne inspiroval Mlýnecké a jejich Osvětovou besedu k uspořádání Sjezdu rodáků a přátel Mlýnce, jen o rok později, v roce 1972. Ale o tom zase až někdy příště.

Zavzpomínal si Olda Suchoradský, fotografie poskytli ze svého rodinného alba manželé Špicarovi

Červená Karkulka je Lenka Bělková, myslivec Pepík Švec.

Dětský den 1971: Tři princezny – zleva Irena Koutová, Milena Kubánková, Renata Vodičková a Hanka Konečná.

Dětský den ve Mlýnci. Sněhurka (Jana Vynikalová) a 7 trpaslíků (Jirka Jampílek, Josef Seidl, Franta Seidl, Robert a Jiří Drozнови).

Psaní mi nahrazuje mou terapeutickou občasnou bezmocnost, protože jako autor mohu cokoliv

Rozhovor se spisovatelem a psychiatrem Janem Cimickým

Navedl mě na něj přítel MUDr. V. Franc z Nové Paky, zubař a spisovatel, když jsem si v jeho literárním časopise ČAJ přečetl rozhovor. Zalíbil se mi tak, že jsem požádal o možnost jej přetisknout v našich Kopidlenských listech. Později jsem získal dovolení i od samotného pana MUDr. J. Cimického, kterými k tomu do e-mailu k dotazu, zda zná Kopidlnu, napsal:

„Cestou z lázní Poděbrad na Jičín a dál na Krkonoše nemůže řídit minout Kopidlnu! Já jsem tudy projížděl dost často. Vybavovalo se mi přitom jedno jméno, s městem Kopidlna spojené: MUDr. Anna Honzáková. Pokud se nemýlím, byla to první žena promovaná na Karlově univerzitě jako doktorka medicíny! Mluvila o ní kdysi moje babička, která také studovala medicínu, a podobně jako otec MUDr. Honzákové byl městský lékař, byl městským lékařem i můj praděd. Doposud jsem se v Kopidlně nikdy nezastavil – ale kdo ví, třeba se ozve městská knihovna a můžeme to napravit. Hezký pozdrav posílá MUDr. Jan Cimický, CSc.“ (osu)

A teď už slibovaný rozhovor obou pánů doktorů, který stojí za přečtení.

Někdy si lidé představují psychiatra jako doktora Chocholouška, ale Jan Cimický působí velmi pozitivně, vstřícně. Až mi je skoro líto, že u něj ještě nemám kartu. Sám totiž přiznal, že většina českých spisovatelů u něj kartu má.

Takže, pane doktore, vadí vám, když si lidé představují psychiatra jako doktora Chocholouška?

Vůbec ne, mně se Chocholoušek líbil. Nadšák a karikatura přece nemůže urazit! Nevím, zda si ovšem takhle psychiatra lidé představují anebo spíše by rádi tímhle způsobem polidštili! Pokud platí sentence, že čím člověk zachází, tím taky schází, musela by se na každém jeho profese odrazit. Já mám představu modelového psychiatra jinou: byl to profesor Vondráček, který vypadal jako herec Jindřich Plachta, ostatně často si ho s ním lidé pletli. Byl to velice moudrý a polyhistoricky vzdělaný muž.

Jak vy jste se vůbec dostal k psychiatrii? Nelákaly vás jiné obory, třeba chirurgie nebo stomatologie? Mimochodem bojíte se zubařů?

Před zubaři mám respekt, mám kamaráda, který je skvělý stomatolog a k němu jdu spíš jako na návštěvu... Samozřejmě, že v průběhu studia se postupně mění zájem o některý obor, a já skutečně o operativě uvažoval, dokonce jsem se nějakou dobu chirurgii

a gynekologii věnoval, jenže pak přišla psychiatrie a v ní jsem objevil kus staré tradiční medicíny – a bylo rozhodnuto. Určitě na tom měl významný podíl právě pan profesor Vondráček a jeho osobnost.

A je pravda, že kdo v české literatuře něco znamená (a možná nejen v literatuře), má u vás kartu?

Říkal jsem to v nadsázce, ale faktem je, že z oblasti kumštu vůbec má u mne kartu spousta lidí! Ono je snadnější jít s potížemi za kamarádem, který vás zná a nemusíte mu moc vysvětlovat. A když statistika říká, že každý druhý, maximálně třetí člověk v průběhu života potřebuje psychiatra, není se vlastně co divit.

Jak se daří vašemu centru duševní pohody Modrá laguna?

Loňského září jsme oslavili v tichosti dvacet let naší existence! A počet zájemců o naši pomoc přibývá. Rozšířili jsme psychologické služby i pro začínající či aktivní sportovce a věnuje se jim osoba nadmíru vhodná, doktorka Helena Suková, někdejší vynikající tenistka. Kdo jiný než psycholog s vlastní špičkovou zkušeností může dobře poradit?

V současné době roste počet psychicky nemocných. V čem vidíte hlavní příčinu? A co byste doporučil jako prevenci proti psychickým neduhům.

Rozhodně narůstá počet úzkostných sta-

vů, depresí a panických poruch. Je to dáno nadprahovou zátěží, neschopností lidí naučit se poslouchat, co jim říká jejich tělo, a klamnou představou, že člověk dokáže všechno sám překonat. Obvykle lidé do ambulance přicházejí v poslední chvíli a nebo ještě spíš o něco později. Stále platí, že k harmonickému životu by měl člověk mít pocit jistoty, pocit bezpečí a možnost dokonale se orientovat. Jakmile je to narušeno, člověk začíná selhávat. A je-li navíc ještě nějak oslaben, potřebuje psychiatrickou, případně psychologickou pomoc.

V roce 1996 jste napsal knihu „Minimum o stresu“. Proč je dnes stres všudypřítomný? Nebereme všechno nějak moc vážně?

Stres je všechno, co na nás působí zevnitř i z vnějšku, tedy psychologická, fyziologická a společenská adaptační odpověď na vliv vnitřního, a zejména vnějšího tlaku a nadprahové zátěže. Je tedy zřejmé, že se můžeme učit stresu vzdorovat, případně se adaptovat, ale nemůžeme stres odstranit. Ostatně stres nás mnohdy drží pohromadě a stimuluje, teprve dlouhodobý stres či nadprahová zátěž začne hlodat a škodit.

Jak moc pomáhá literatura při léčbě psychických poruch?

Literatura se v terapii využívá ve formě biblioterapie, ale podobně se užívají i jiné verbální disciplíny, hlavně divadlo. Teatroterapie je jedna z nejstarších terapeutických metod, již od dob Hippokrata. Podobně třeba Morenovo psychodrama, psychogymnastika a další verbálně expresivní metody.

Co vás přivedlo k literatuře, ke psaní? Je pro vás psaní ventilem, únikem před náročným povoláním?

Píšu asi od třinácti let, začal jsem s poezií a s texty k písničkám do našeho divadelního souboru a pak jsem se pokusil o prózu a začal jsem překládat z francouzštiny. Dnes je pro mne psaní součástí mého života a nedovedu si představit, že bych dělal třeba jen mou medicínskou profesi. V medicíně se často stává, že nemůžeme některé věci změnit, vyléčit. Nemůžeme vrátit matce dítě, které tragicky zemře. A tak mi psaní nahrazuje mou terapeutickou občasnou bezmocnost, protože jako autor mohu cokoliv.

Jak moc čerpáte ve svých knihách z pracovního prostředí?

pokračování ze strany 38

Málokdy, spíš jen okrajově. Daleko zábavnější je fantazie, která se tak nijak nešneruje a může se rozletět. Díky tomu je i spektrum příběhu mnohem širší.

Proč tolik lékařů, potažmo zdravotníků tihne ke kumštu?

Medicína je vyčerpávající profese, lékař se pohybuje mezi bolestí, strachem a úzkostí, nadějí a zklamáním. Proto potřebuje ventil. Kdyby jej neměl, začal by se dusit. Jen v literatuře bylo hodně lékařů, třeba Holub, Nesvadba, Langer, Vančura...

Priznám se, že vás znám spíše jako prozaika. „Jak se z básníka stává psychiater a naopak?“ Narážím na vaši knihu, kterou jste vydal v 90. letech 20. století. Jakou poezii máte rád?

Poezie je trochu popelka a vychází jen v malém nákladu, proto se k ní lidé dostanou jen málokdy. Z našich básníků mám rád vedle mého kamaráda Jirky Žáčka taky Miroslava Holuba a jeho moudrou poezii a samozřejmě Jaroslava Seiferta. A z cizích především Jacquese Préverta a Jevgenije Jevtušenka.

Co v současnosti píšete a co v brzké době chystáte nového pro čtenáře?

V září vychází detektivní příběh v Baronetu „Příliš jasný případ“ a odevzdal jsem nový rukopis do téhož nakladatelství, předběžný název „Blanický rytíř Kvokanda“. V dohledu vyjde reedice „Příběhů z plotem“ a pracuji na divadelním monodramatu pro Jaromíra Hanzlíka...

Píšete lehce, nebo se k rukopisu často vracíte, opravujete? Nebo je to tzv. na „první dobrou“?

Jak kdy, někdy se stane, že příběh vypadne rychle, ale u románu nebo novely se to musí „vysedět“... Svoje texty čtu po sobě strašně nerad a patří to k těm nejvíce mučivým okamžikům. Zajímavý je okamžik, kdy se už rukopis završuje, už vím, jak to skončí, a na jednu stranu je mi líto, že ta práce už skončí, a na druhou to chci mít za sebou a odpočinout si. Skoro schizofrenní situace.

Kdo patří k vašim oblíbeným autorům?

To se těžko dá vyjmenovat – je jich hodně, záleží na situaci a náladě. Od Huga, O'Henryho, Leacocka přes Maupassanta po Karla Michala nebo Čapka. A nestačím vyjmenovat řadu dalších!

Jak nejraději relaxujete?

Určitou relaxací je tvorba, psaní. A pak práce na zahradě, na chalupě. Tam člověk mění teritorium a odhodí zátěž, kterou sebou vleče. A pak rád cestuju a objevuji nová zajímavá místa.

Máte rád Francii, když překládáte francouzské autory?

Ovšem, Francie je pro mne jakýmsi druhým domovem. Trochu Francouzům závidím jejich lehkost a vnitřní pohodu. A rád se v posledních letech vracím do Číny, která je tak rozsáhlá a je v ní tolik krásných a zajímavých míst, že by člověku nestačil celý život, aby je aspoň zčásti poznal.

Máte raději bílé, nebo červené víno? Nebo jste pivař?

Nezáleží na tom, zda bílé, nebo červené, hlavní je, aby bylo dobré! Mezi červenými dávám přednost francouzským, třeba z údolí Rhony, a v bílých jsem fanda moravských vín. Myslím, že jsme už v Evropě na vinařské špičce.

Závěrečná otázka je tak trochu vizionářská: Chtěl byste žít za sto let? A jak bude vypadat svět? A bude ještě existovat literatura? A budeme ještě potřebovat psychiatry?

Vývoj techniky půjde rychle kupředu, ale schopnost člověka se přizpůsobit bude pokulhávat. Snad literatura přečká, stejně jako divadlo. Přál bych si to. A zda budou třeba psychiatři? Kdo ví, jak pokročí i v medicíně technologie, třeba vzniknou zcela nové úspěšné medicínské profese. Kdo ví?

Děkuji za rozhovor.

Václav Franc

Nahlížení do kronik města Kopidlno a okolních obcí Mlýnce, Pševsi a Drahoraze

Zákon o kronikách obcí upravuje také v § 4 nahlížení do kroniky a využití kroniky. Stanovuje, že do kroniky může každý nahlédnout ve vymezené době na městském úřadě, přičemž v případě ručně psané kroniky nebo kroniky v podobě tištěné vázané papírové knihy s číslovánými listy se tak děje pod dohledem kronikáře. Tato možnost se týká pouze svazků, které jsou uloženy na radnici v kanceláři starostky města, a to po předchozí domluvě s kronikářkou.

Občan starší 18 let, jakož i osoby, kterým zákon přiznává práva občana obce, může písemně navrhnout změnu, doplnění nebo opravu zápisu v kronice. Město na základě těchto návrhů podle okolností zápis v kronice opraví, doplní nebo jinak změní. O změně zápisu do kroniky města nebo obcí rozhoduje na základě žádosti občana starostka města, která ke změnám, opravám a doplněním zápisu do kroniky pověřila kronikářku.

Kroniky, u nichž uplynula skartační lhůta (10 let po uzavření svazku), se stávají archiváliemi ve smyslu zákona č. 499/2004 Sb., o archivnictví a spisové službě a o změně

některých zákonů, v platném znění, a jsou fyzicky předávány Státnímu okresnímu archivu Jičín, zaevidovány do jeho přírůstkové knihy a následně do celostátní evidence Národního archivního dědictví České republiky. Do svazků může nahlédnout každý v souladu s právní úpravou problematiky nahlížení do archiválií, vystavování archiválií a pořizování výpisů, opisů a kopií dle § 34–41 zákona o archivnictví a spisové službě a o změně některých zákonů, v platném znění, a rovněž v souladu s badatelským řádem. Nahlížení do archiválií je zdarma, další reprografické a rešeršní služby jsou zpoplatněny dle platného ceníku služeb a úkonů a badatel se řídí Badatelským řádem Státního okresního archivu Jičín – <http://vychodoceskearchivy.cz/jicin/badatelna/>.

Provozní doba badatelny Státního okresního archivu Jičín je následující. (rb)

Úřední hodiny badatelny:

Pondělí 8:00–17:00

Středa 8:00–17:00

Telefon 491 401 056 (badatelna)

Kulturní kalendář

12. 8. 2017 – Bluegrass festival Kopidlno 2017 Memorál Honzy Macáka – Univerzální hřiště Kopidlno

3.–31. 10. 2017 – Výstava „Hurá do školy s Marií Terezií“ na malé scéně KVC

24. 10. 2017 – Beseda s Leškem Semelkou v KVC

20. 11. 2017 – Beseda s cestovatelem Petrem Nazarovem v KVC – „Rok na Havajských ostrovech“

2. 12. 2017 – Adventní koncert v kostele sv. Jakuba Většího – Smíšený sbor Smetana

2. 12. 2017 – Lampiónový průvod

2. 12. 2017 – Rozsvěcení vánočního stromu a živý betlém

13.–14. 12. 2017 – Prodejní výstava Střední zahradnické školy Kopidlno na MěÚ Kopidlno

Více informací o akcích naleznete v informačních letáčkách města, na stránkách KVC a na facebooku KL. (rh)

Moje vzpomínka na Mirka Vystrčila

V těchto dnech je tomu celý rok, co jsem navždy ztratil vzácného přítele, pana Miroslava Vystrčila.

Poznali jsme se v první třídě obecné školy v Kopidlně. A od té doby začalo naše celoživotní přátelství. Společně jsme sdíleli denní starosti školácků, prožívali četná klukovská dobrodružství, poznávali krásy a nástrahy světa kolem nás, přeli se o „vážné“ myšlenky, dávali se unášet příběhy knížek, které jsme společně četli. Později, po skončení světové války, jsme se oba hodně věnovali činnosti v junáckém oddíle. Stejně aktivně jsme se účastnili společenského života našich vrstevníků.

Přišel však čas, kdy jsme museli oba řešit otázku budoucího povolání. Rozdílná zaměstnání nás dočasně vzdálila domovu, ale naše přátelské vztahy tím nijak neochabaly.

Mirek se po několika letech vrátil do rodného Kopidlna. Působil v náročné hospodářské funkci v jičínském Agrostroji a nezanebával ani veřejnou činnost v místě svého bydliště.

V seniorském věku jsme obnovili intenzivní vzájemné osobní styky. Při každoročních návštěvách Kopidlna jsem se neustále znovu přesvědčoval, že Mirka neopustila jeho příslušná činnost, obětavost a naprostá spolehlivost. Vzpomínali jsme na léta krásného dětství a mládí, procházeli důvěrně známá místa, hovořili o osobních problémech, ale také spřádali plány další společné činnosti. V kouzelném prostředí domácnosti Vystrčilových, kde o nás obětavě pečovala Mirkova manželka, nebo na setkáních v útulné cukrárně na náměstí, spolu s dalšími kamarády, se často hovořilo o různých připravovaných akcích ve městě.

V té cukrárně mě Mirek seznámil s p. Oldřichem Suchoradským, známým rozsáh-

Velikonoce v roce 1957 v bytě Boudyšových, kteří tehdy bydleli v Goldově vile. Zleva Eva Budilovská, Karel Štefek, Vl. Stýblo, Milena Boudyšová, Mirek Vystrčil, L. Franjman, vpředu Vl. Novotný.

lou veřejnou činností v Kopidlně, Mlýnci a jinde. Bez váhání jsem vstoupil s oběma přáteli-seniorsy do triumvirátu. Zapojoval jsem se do jejich aktivit a začal přispívat články do místních Kopidlenských listů. I při tom mi ochotně pomáhal přítel Mirek, který mi vyhledával a poskytoval potřebné informace k psaní vzpomínek a připomínek významných kopidlenských osobností.

Mirek sám vyhledal a zpracoval obšírné texty o sportovní minulosti Kopidlna, zvláště slavné éry kopidlenského hokeje. Napsal nezapomenutelný článek o vynikajícím místním sportovci J. Špíglvi a dalších místních rodácích a osobnostech. Velmi aktivně se zapojil do přípravy knižní publikace o městu

Kopidlnu a k němu připojených obcích. Vykonal velkou organizační práci při přípravě a průběhu nově vytvářené tradice letních Kopidlenských slavností.

Naše intenzivní styky však začala pozvolně ohrožovat Mirkova vážná choroba. Ta nám také zabránila v domluveném posledním setkání na jaře minulého roku.

Můj přítel Mirek Vystrčil navždy odešel z mého života, ale v mých vzpomínkách je stále živý a pro mne nezapomenutelný. Budu rád, když si i vy čtenáři Kopidlenských listů na toho svého rodáka a kopidlenského patriota po roce od jeho odchodu se mnou s úctou vzpomenete.

Karel Štefek

Setkání Mirka a Karla v Kopidlně po 50 letech.

Pan Vystrčil se svým spolužákem p. Vackem.

Volby v karikatuře Mirka Kemela

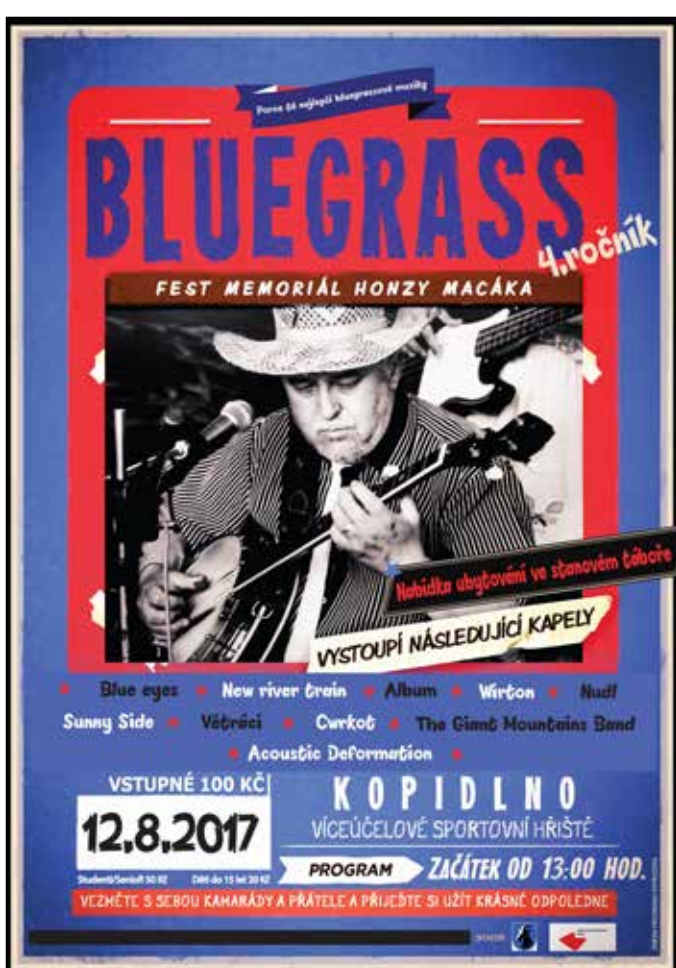

Když ještě vycházel, byl jsem čtenářem satirického časopisu Dikobraz. V Hradci jsem se potkával s karikaturistou Vladimírem Renčínem, který bydlel ve stejném domě jako můj spolužák Honza. Další můj spolužák, Luba Lichý, se dokonce karikaturistou stal a já se s ním po letech setkal na vernisáži výstavy jeho kreseb v Městské knihovně v Hradci Králové. Tam mne seznámil se svým přítelem Mirkem Kemelem, jehož kresby lze vidět denně na publicistické stránce deníku Právo. Na zmíněné vernisáži mne zaujalo, že

oba kreslíři vedle toho, že dovedou dobře a vtipně malovat, jsou rovněž vynikajícími hudebníky, což na té sešlosti návštěvníkům názorně předvedli. S Lubou se v Hradci často setkávám a s panem Kemelem si občas napíšeme. Tak mě napadlo, že by nám mohl pro náš časopis něco namalovat, aktuálně k blížícím se volbám. Moji prosbu neodmítl. Dodal pár osobních dat a odpovědi na několik otázek. A dnes přišly i jeho předvolební obrázky. Myslím, že jsou čitelné a že je jim dobře rozumět.

(osu)

Miroslav Kemel, nar. 1963, vystudoval Stavební fakultu ČVUT, první vtip publikoval v roce 1987. V letech 1991 až 1999 kreslil pro Lidové noviny, poté až do roku 2003 pro Hospodářské noviny. Od roku 2004 glosoval veřejné dění v MF DNES, později pro deník Právo. Uspořádal řadu samostatných výstav. Vystupuje i jako písničkář, doprovází se na akordeon.

Kde vzít cvičitele? Najdeme je mezi sebou

Hubnutí po čtyřicítce

Po 40. roce organismus zpomaluje metabolismus. To je hlavní důvod, proč je tak snadné nabrat nežádoucí kilogramy a tak obtížné se jich zbavit.

S přibývajícím věkem je třeba si uvědomit, že energetické potřeby těla klesají a je nutné upravit také svůj jídelníček i pohybovou aktivitu. Pokud vás trápí, že už nemůžete sníst to, co dříve, aniž by se to projevilo na centimetrech v pase, přidejte na pohyb a vsadte na zdravý a pestrý jídelníček. V určitém věku by mělo zdraví stát jednoznačně nad chutěmi a smyslovým požitkem. Aby nedocházelo k vzestupu hmotnosti, je velmi důležité zůstat aktivní a věnovat se cvičení, které vám bude dělat radost a bude vás bavit.

Kolik času věnovat cvičení

Všeho moc škodí a o cvičení to platí zrovna tak. Je třeba nalézt zlatou střední cestu, na jejímž konci bude čekat vytoužená postava. Svižnější pohyb nejen přispívá ke spalování podkožního tuku, ale pročistí hlavu a navozuje dobrou náladu. Co se míní svižnějším pohybem? Je to taková frekvence pohybové činnosti, při které ještě můžete mluvit a nezadýcháváte se. Aby mělo takové cvičení smysl, doporučuje se ho provádět minimálně třikrát v týdnu, po dobu 45–90 minut. U seniorů je Světovou zdravotnickou

organizací doporučen svižnější pohyb každý den po dobu alespoň 30 min.

Cvičení, jako je jóga, power-jóga nebo pilates, lze praktikovat denně. Nepodceňujte ani přirozený pohyb, jako jsou procházky, chůze do schodů, jízda na kole a plavání. Zvolte si svůj týdenní pohybový program. Alespoň jednou až dvakrát týdně navštivte nějaký druh cvičení a ostatní dny doplňte přirozeným pohybem v délce min. 30 minut. Nejen že budete zdravější, ale tělo vám bude vděčné, že na něj myslíte, věnujete se mu a nejen ho využíváte.

Vytvořme si vlastní cvičitele

V současné době převládá sedavý způsob života, který má velice neblahý vliv na naše

zdraví. Stále častěji slyšíme varování – začnete se více hýbat! Cvičení v kolektivu jde většinou lépe a více baví. Ve víceúčelové hale města Kopidlno na vás čekají sportovní prostory jako sál s pingpongovým stolem, sál na prostná cvičení (jóga, aerobik, zumba, bodystyling, pilates...), sál s posilovacími stroji a velká hala na míčové i raketové sporty. Ne každého baví stejné cvičení, druhů sportů je přece mnoho. K prostnému cvičení menších skupinek je však třeba mezi sebou najít vždy dobrovolníka, který má chuť předcvičovat ostatním. Profesionálních cvičitelů je nedostatek a na cvičení menších skupin nemají čas. Mezi milovníky pohybu je však v Kopidlně dost zdatných jedinců, kteří by spolu mohli vytvořit skupinu dobrovolných cvičitelů, s kterými by město rádo spolupracovalo. Základní školení zajistí Asociace sportu pro všechny. Tam organizují i další školení, pokud cvičitel má zájem o speciální odbornost. Stejným způsobem je možné vytvořit i cvičitele, kteří by cvičili s dětmi. Pokud se věnujete svým dětem, není tak velký problém přizvat ke hře i jiné děti. Zájemci o bližší informace se mohou kdykoliv obrátit na správce haly. Pokud si v Kopidlně nezajistíme cvičitele své, zůstane zde výhledově pouze fotbal, a to jen též dočasně.

Jitka Kymličková

Centrum SASanka: bezplatná služba pro rodiny s dětmi pro Kopidlenko

Oblastní charita Jičín ve spolupráci s městy Kopidlno a Libáně již víc než půl roku zajišťuje bezplatnou sociální službu na území těchto měst a okolních obcí. Využití je dobrovolné. Základní zásadou pracovníků je diskretnost a mlčenlivost.

Jste rodina s dětmi, bydlíte na Kopidlenku a nevíte si rady s běžnými věcmi kolem rodiny? Nabízíme vám podporu v péči o děti a jejich výchově, podporu ve školní přípravě nebo komunikaci se školou, při hledání vhodného zaměstnání nebo bydlení, pomoc v jednání s úřady, můžeme vám zajistit doprovod na jednání i mimo lokalitu nebo máme možnost zajistit i bezplatnou odbornou pomoc psychologa nebo terapeuta. Ti se věnují rodinným vztahům.

Kde nás najdete? Dvě sociální pracovníce mají zázemí v přízemí Kulturního a vzdělávacího centra u kostela v Kopidlně. Vstup je ze zadu z hřiště. Jejich pracovní doba se dělí mezi ambulanci a práci v terénu (Kopidlno a Libáňsko). Pracovnice jsou k zastížení v ambulanci: po 9–12, út 13–16, čt 10–12 a 13–16 hodin. Kontaktní místo pro osoby dojíždějící z Kopidlna je v Libáni v přízemí městského úřadu v pondělí a středu 12.30–15 hodin. V ostatní čas dle domluvy se zájemcem. Mimo ambulanci se pracovníci

pohybují v terénu v rodinách, situaci s nimi můžete řešit i ve vaší domácnosti nebo ve veřejné instituci.

Zajímá vás, kolika lidem pomáháme? Od srpna 2016 do dnes jsme podpořili v dobrovolné službě 52 osob z Kopidlenska (obec Kopidlno a blízké obce), většina čerpá dlouhodobou podporu. Nejčastěji poskytovanými činnostmi byla podpora rodičů ve školní přípravě dětí, podpora v péči o domácnost, hledání zaměstnání, pomoc se zajištěním podmínek pro školní přípravu dítěte a základní poradenství. Nově na pracoviště docházejí 3 dobrovolníci ze Zahradnické školy a v odpoledních hodinách pomáhají se zajištěním provozu služby. Je potřeba připomenout, že pracoviště není družina ani klub a vždy pracujeme s celou rodinou, protože právě rodiče jsou ti, kteří vědí, co potřebují.

Pracovníci Centra SASanka pracují i v pověření k výkonu sociálně právní ochrany dětí, které vydává krajský úřad. V rámci této již Městským úřadem Jičín nařízené spolupráce pomáhali v uvedené době na Kopidlenku 48 osobám.

Za Centrum SASanka Mgr. Jitka Chalupníková, více na www.charitajicin.cz

Kontakt: 734 392 812 Mgr. Aneta Prokůpková nebo 730 806 186 Barbora Černá, DiS.

Propagace služby při velikonoční akci na hřišti v Kopidlně.

Pracoviště Centra SASanka navštívilo 25 dětí s rodiči. Děti si mohly vymalovat omalovánku s velikonočním motivem a odnést balónek a zájemcům z řad dospělých poskytly pracovníce informace o naší činnosti.

Z činnosti rybářského kroužku Kopidlna

Rybářský kroužek pracuje celoročně, a to mimo zimní měsíce dvakrát týdně, v zimních měsících leden až březen, kdy se scházíme pouze soboty, a to v Kulturním a vzdělávacím centru Kopidlna, dále se schůzky konají v areálu Českého rybářského svazu, z. s., místní organizace Kopidlna, kde se konají vždy v úterý a sobotu, aby se ho mohly jeden den týdně zúčastnit i děti, které navštěvují i jiné kroužky a jeden z termínů by nestihly. Kroužek má v současnosti 16 dětí a dva vedoucí.

Kterých akcí jsme se s členy kroužku zúčastnili v první části letošního roku. Za prvé

2. ročníku zimní zátěžové ligy v rybolovné technice Východočeského územního svazu v Kopidlně, kterou jsme spolupřáteli za účasti 6 dětí, a to Kubánek Vojtěch, Mařan Jakub, Rozsypal Filip, Rozsypal Ondřej, Šimůnek Štěpán a Tomeš Vojtěch. Za druhé 9. ročníku zimní zátěžové ligy v rybolovné technice Východočeského územního svazu v Třeběchovicích pod Orebem za účasti Kubánek Vojtěch, Rozsypal Filip, Rozsypal Ondřej, Slavík David a Šimůnek Štěpán. Za třetí 1. ročníku zimní zátěžové ligy v rybolovné technice Východočeského územního svazu v Jaroměři za účasti Rozsypal Filip a Rozsypal

Ondřej. Za čtvrté Územního přeboru – jarní kolo v rybolovné technice v Jeníkovcích za účasti Kubánek Vojtěch a Muž Jan. A dále Územního kola Zlaté udice 2017 v Hradci Králové družstvo ve složení žáci do 15 let Kubánek Vojtěch, Muž Jan, Rozsypal Filip, Rozsypal Ondřej, žákyně Kristýna Farská a dorost Blanka Koblířová. Je škoda, že nejsme schopni postavit družstvo z vlastních řad a již po několikáté si žákyně musíme půjčovat z jiných organizací a letos jsme si museli družstvo doplnit i o dorostence.

Co nás ještě čeká v letošním roce. Závody v Kopidlně 17. 6., dopoledne lov ryb a odpoledne závod v rybolovné technice doplněný různými sportovně zábavnými soutěžemi, toto bude zopakováno po letních prázdninách, oba závody slouží zároveň jako náborové pro nové členy. A dále pak druhé kolo Územního přeboru – podzimní kolo v rybolovné technice v Jeníkovcích a podzimní závod v rybolovné technice v Košťálově.

Tímto bych chtěl poděkovat všem našim závodníkům za jejich reprezentaci v těchto těžkých závodech a hlavně těm nejmladším, kteří jsou v kroužku prvním rokem a navštěvují první třídu za to, že sebrali odvahu a jeli závodit v této těžké konkurenci, která ve Východočeském územním svazu je, a doufám, že v této činnosti budou pokračovat. Dále bych chtěl za podporu této činnosti poděkovat městu Kopidlna, Královéhradeckému kraji, Českému olympijskému výboru a ministerstvu školství a tělovýchovy za poskytnuté prostředky, díky kterým se nám podařilo kroužek vybavit potřebným materiálem pro tuto činnost. Petrův zdar.

Zdeněk Novotný

Modeláři se rozrostli a chtějí se více zaměřit i na rádiem řízené modely

Medailisté na Krajském přeboru Královéhradeckého kraje.

V letošním roce se náš klub leteckých modelářů rozrostl o další členy. Michal Kaprál s dcerou přišli z bývalého LMK Jičín, ve kterém nikdo nechtěl dělat zvýšenou administrativu spojenou s přeregistrací spolků. Dále pak nejmladší člen Jan Zajíc a Zdeněk Švorc (otec Patrika), kterému se modelářina zalíbila. Začátkem letošního roku bylo pro nepřízeň počasí překládáno a posouváno hodně soutěží. Nevyhnulo se to ani naší soutěži Kopidlenské ligy. Přesto jsme mnoho soutěží, které jsme si naplánovali, odlétali i s našimi nejmenšími.

Důkazem toho je například účast na Severní lize házedel, která se konala 22. 1. 2017 v Hodkovicích nad Mohelkou, kde Jan Zajíc obsadil 1. místo v kategorii vystřelovadel žáků.

Dalšími ryze zimními soutěžemi, které prověřily naši připravenost a odolnost vůči počasí, byly soutěže Českého poháru v kategorii F1H v Hořicích. Konaly se také v odloženém termínu 18. a 19. 2. 2017. Tam se účastnil z našeho klubu František Zajíc, Milan Šafler a Jan Lambert, který dobře zalétal i mezi seniory. V sobotu se dostal do rozletu Milan Šafler a skončil na 3. místě. V neděli se do rozletu dostal naopak František Zajíc a obsadil desáté místo.

Naše soutěže Kopidlenské ligy jsme odlétali také za zimního počasí. Na jičínském letišti byl vyhrnut pás sněhu, který nám stačil pro vzlet modelů, a donáška byla dle fyzických schopností každého jedince rychlejší nebo pomalá. Nikomu při tom nechyběl humor a výkony byly taky dobré. Na tyto soutěže k nám jezdí skvělá parta modelářů z Mladé Boleslavi a „důchodci“ z Hořic a Hradce

Králové. Doufáme, že v podzimní části nám bude více přát počasí.

Když jsme si přečetli v Jičínském deníku, že k nám do Kopidlna jezdí létat modeláři z okolí, šli jsme se na ně podívat, morálně podpořit a přiučit se další pěkné kategorii. Jedná se o lehké akrobatické halové modely. Nezůstalo jen u koukání, ale po několika hodinách teoretické přípravy si Václav Krejčík a František Zajíc st. pořídili své modely. A pro letošní nepřízeň počasí na letištích začali také létat v hale.

Potom se k nim připojil i Radek Knížek se synem a František Zajíc mladší. Všichni měli již nějaké zkušenosti s ovládním RC modelů, ale styl létání v hale je trochu jiný. Pozitivní je, že tam nikdy nefouká, neprší a létat můžete třeba v bačkorách. Na druhou stranu vás značně omezuje prostor, čtyři stěny a ještě strop. Na letišti jsme zvyklí, že „vzduch je naše moře“. S příchodem teplejšího a bezvětrného počasí jsme vyrazili i s halovými modely ven.

Dne 8. 4. 2017 se konal v Panenském Týnci Krajský přebor mládeže Středočeského a Ústeckého kraje. Zároveň také veřejná soutěž pražské ligy. Nalétaný počet sekund na krajském přeboru je podmínkou pro účast na mistrovství republiky mládeže. Bylo poměrně větrné počasí 4–6 m/s a zvládnout tři soutěže ve dvou kategoriích bylo nemožné. Jan Lambert nejdříve rozbil dva modely, ale s třetím vyhrál kategorii F1H žáků. Z nedostatku času neodletěl poslední let v kategorii P30, ale protože jinak létal velice dobře, stačilo to na postup v této kategorii. Patrik Švorc měl také potíže s větrným počasím, sice model nerozbil, ale tři sekundy v prvním letu

v kategorii P30 stačily jen na 5. místo. V kategorii A3 skončil na nepopulárním 4. místě. Nejmladší Jan Zajíc bohužel rozbil také dva modely a soutěž nedolétal. Vojta Tichý vyhrál v juniorech kategorii A3 a v F1H skončil druhý. Jeho bratr Matěj vyhrál kategorii A3 žáků a v F1H obsadil 4. místo. Nakonec jsme byli všichni rádi, že jsme odlétali alespoň jednu soutěž ve dvou kategoriích. Až na malého Honzika si všichni zajistili účast na Mistrovství České republiky mládeže.

O týden později 14. 4. 2017 se konal přebor mládeže Královéhradeckého kraje, který již po několik let pořádá náš klub. Počasí bylo obdobné jako v Panenském Týnci. Celkem se účastnilo 34 závodníků v pěti kategoriích. Naši žáci již jen potvrdili svoji výkonnost a opět obsadili přední místa. Patrik Švorc vyhrál kategorii P30, Jan Lambert byl třetí. V kategorii F1H byl druhý Jan Lambert a čtvrtý Matěj Tichý. V kategorii A3 si vylétal Matěj Tichý 2. místo a Patrik Švorc byl devátý. S pořádáním nám opět pomáhali kolegové z hořického klubu a Nové Paky. Díky podpoře města Kopidlna obdrželi vítězové hodnotné ceny, medaile a diplomy.

Náš klub také spolupořádal setkání vedoucích modelářských kroužků, které se konalo dne 6. 5. 2017 v KVC Kopidlna. Účastnilo se ho devět vedoucích z různých koutů republiky. Diskutovalo se o vybavení modelářských dílen, technikách výroby modelů i metodice při práci s mládeží. Promítaly se připravené prezentace, probíhaly praktické a názorné ukázky. Mezitím se také jedlo, pilo

pokračování ze strany 44

a vyprávěly se modelářské historky a zážitky. Od deváté ranní do téměř sedmnácté odpolední bylo stále co ukazovat, představovat a o čem povídat. Celé setkání bylo pohodové, přátelské a velmi přínosné pro naši další práci. Děkujeme za poskytnutí prostor pro tuto akci.

V květnu jsme se účastnili soutěže v Mladé Boleslavi a pro volné modely nastává „vegetační“ přestávka. Dále ještě pořádáme dvě soutěže kategorie Vosa. Budeme dále rozvíjet činnost o létání s RC modely. Jan Lambert již úspěšně začal se svým modelem motorizovaného větroně. Chystáme také několik polétání s řízenými modely na letišti blízko Volanic, kde je častým hostem právě Michal Kaprál s dcerou a také se tam bude konat soutěž Vosa.

Na závěr bych chtěl poděkovat všem našim sponzorům za jejich přízeň a podporu. Velké poděkování patří také rodičům, kteří se velmi aktivně zapojili do modelářského dění a pomáhají jak při přípravě modelů, tak i při organizaci soutěží. Na výsledcích jejich dětí je to z výše popsaného znát. O další činnosti vás budeme opět informovat. (fz)

Václav Krejčík a František Zajíc st. se svými halovými modely.

Jan Zajíc na soutěži v Hodkovicích.

Milan Šafler a Jan Lambert na soutěži ČP F1H.

Naše modely na stojance při létání venku.

Zleva Jan Lambert a Patrik Švorc na Krajském přeboru Královéhradeckého kraje.

Příznivci malých motocyklů vyrazili na trať Kopidlenské padesátky

Autoklub Kopidlno uspořádal v sobotu 10. 6. 2017 za finanční podpory Královéhradeckého kraje a města Kopidlno setkání majitelů a příznivců malých motocyklů o obsahu do 50 ccm.

Prezentace účastníků začala ve 13 hodin, poté následovalo vlastní zahájení a krátká rozprava s účastníky. V letošním I. ročníku jsme na startu přivítali 13 účastníků z Kopidlna a blízkého okolí. Po slavnostním zahájení se všichni účastníci připravili ke spanilé jízdě, která odstartovala ve 14 hodin, a za asistence kopidlenských jezdců a místní policie se vydali na trať cca 25 km dlouhou, a to přes Pševs, Drahoraz, Údrnice, Bystřici, Sedliště, Staré Hradky, Libáň, Psinice a Ledkov zpět do areálu Auto klubu Kopidlno.

Po dojezdu následovala jízda terénem na čas, kde měli soutěžící za úkol projet slalom, převod vody v kelímku cca 15 m, přejezd lávky přes potok, střelbu ze vzduchové pušky na kuličky do terče na 10 m, a nakonec projížděli osmičku mezi kuželkami. Ukázalo se, že nic z toho nebyl lehký úkol.

Po dokončení jízdy v terénu na ně čekaly další úkoly, tentokrát již bez motocyklu, a to hod šipkami do terče na vzdálenost 5 m, lukostřelba do terče na vzdálenost 7 m, hod pneumatikou za hranici 6 m a slalom s pneumatikou 15 m tam a zpět na čas. To vše v co nejkratším čase.

Domníváme se, alespoň podle ohlasu, že se setkání vydařilo, čemuž dopřálo i příjemné počasí. Mrzí nás jen, že se zúčastnilo méně účastníků než při loňském nultém ročníku. Doufáme však, že se účast v příštím

II. ročníku podstatně zvětší. Již nyní vám můžeme sdělit, že se uskuteční 9. června 2018.

V průběhu celé akce bylo zajištěno chutné občerstvení. Všichni účastníci i pořadatelé obdrželi u prezentace stravenky na dobrý gulášek, grilovaly se steaky a klobásy. Pití bylo dostatek, vše dle vlastního výběru.

Na závěr proběhlo vyhlášení výsledků a předání cen. První tři obdrželi pohár, věcnou cenu a diplom za umístění, ostatní pak si mohli podle umístění od 4. do 13. místa cenu vybrat a k tomu dostali diplom za účast. Všichni obdrželi výsledkovou listinu.

Zde uvádíme pořadí s celkovým počtem trestných bodů.

pořadí	jméno	bydliště	TB
1	Rančák Josef	Cholenice	172
2	Jechová Marie	Poděbrady	177
3	Kořínková Anežka	Kopidlno	187
4	Kotlář František	Kopidlno	190
5	Chalupníček Aleš	Uherce	190
6	Šourek Jiří	Běchary	197
7	Pišl Jiří	Kopidlno	204
8	Vaníčková Hana	Kopidlno	303
9–11	Kavalír Václav	Petkovy	430
9–11	Preksl Pavel	Kopidlno	430
9–11	Kotlář Vladimír	Budčevs	430
12–13	Syříš Josef	Kopidlno	730
12–13	Slavík Jindřich	Kopidlno	730

Touto cestou chceme poděkovat všem účastníkům za hladký průběh celé akce. Poděkování patří také členům Auto klubu Kopidlno a všem dalším příznivcům, kteří se podíleli na přípravě, a hlavně zdárném průběhu celé akce. Poděkování patří také našim sponzorům, díky kterým jsme toto setkání mohli uskutečnit, a hlavně pak panu Františku Kotlářovi. Ještě jednou všem moc děkujeme.

(JaGo a MoChA)

Sobotka překvapila v nohejbalovém KopiCupu

V pondělí 1. 5. 2017 se konal na univerzálním hřišti v Kopidlně tradiční nohejbalový turnaj trojic, KOPICUP. Turnaj se konal pod záštitou města Kopidlna, které sponzorovalo celý turnaj a věnovalo věcné ceny. Tímto bychom chtěli poděkovat za podporu, které se nám od města dostává.

Rádi bychom poděkovali za organizaci celého turnaje, kterou zajistil Pavel Zajíc, Josef Veselý, Zdeňek Kemr a Petr a Tomáš Dejmkovi. Poděkování patří také Renatě Holubové a Romaně Bitnarové, které se vzorně postaraly o občerstvení.

Na turnaj se přihlásilo 11. týmů, které byly rozděleny do dvou skupin.

Skupina A: AKORD, TURN OFF, VE 3 RÁNO, ŽÍZEŇ, SOBOTKA, TOP GUNS.

Skupina B: SLOUPNO, STS CHVOJKOVICE BROD, MIMINKA, KOPIDLNO, PARDÁLOVÉ.

Po rozdělení do skupin a nástupu všech týmů už nebránilo nic zahájení samotného sportovního klání. Krásné počasí přilákalo i hrstku diváků, a především příznivce tohoto krásného sportu.

Ve skupinách hrály týmy systémem každý s každým. Úroveň a sehraň týmů jsou rok od roku lepší. Turnaj tím pádem byl plný

napětí a očekávání, který z týmů vlastně postoupí do finálového pavouka. Po urputných bojích nakonec postoupilo osm týmů do postupového pavouka, kde se hrálo systémem vyřazování. Postoupily tedy týmy: AKORD, PARDÁLOVÉ, SOBOTKA, MIMINKA, TURN OFF, STS CHVOJKOVICE BROD, SLOUPNO, ŽÍZEŇ.

Teď už šlo o vše, jeden nepovedený zápas vás vyřadí a soupeře posune k vysněnému finále. Jelikož foukal docela silný boční vítr, který také značně ztěžil hru, nebylo to vůbec jednoduché, ale i přesto se s tím ty sehraňší týmy popasovaly se ctí. Po vyřazovacích bojích zbyly 4 týmy. Nejdříve nastoupily týmy AKORD a TURN OFF k bojům o třetí a čtvrté místo. Tým Akordu, mimochodem loňský vítěz, měl určitě navíc, ani forma nebyla k zahoezení, bohužel trochu toho sportovního štěstíčka přece jen chybělo, a Akord tedy skončil čtvrtý. Na třetím místě skončil tým TURN OFF. Nezbyvalo než se pustit do poslední a nejzajímavější bitvy o první a druhé místo, kde se utkaly týmy SLOUPNA a SOBOTKY. Po napínavém a nelítostném boji zvítězil překvapivě tým SOBOTKY nad SLOUPNEM.

Celkové umístění týmů:

1. SOBOTKA
2. SLOUPNO
3. TURN OFF
4. AKORD
5. STS CHVOJKOVICE BROD (ZŘEJMĚ DOBRÝ ODDÍL)
6. MIMINKA
7. ŽÍZEŇ
8. PARDÁLOVÉ
9. VE 3 RÁNO
10. TOP GUNS
11. KOPIDLNO

Při závěrečném nástupu paní starostka města Kopidlna Ing. Hana Masáková poděkovala všem za účast, sportovní chování a předala věcné ceny všem týmům, za což jí tímto vřele děkujeme a doufáme, že tuto krásnou sportovní akci podpoří spolu s městem Kopidlnem opět za rok.

Na závěr „Sportu zdar a NOHEJBALU ZVLÁŠTĚ“ a za rok zase na KOPICUPU KOPIDLNO.

Pavel Zajíc

KE KULTUŘE A ZÁBAVĚ PATŘÍ I KVALITNÍ ZÁZEMÍ Už žádné „kadibudky“. Univerzální hřiště v Kopidlně (zimní stadion) čím dál častěji hostí kulturní a společenské akce. Areál poskytuje dostatek prostoru a bezpečí účastníkům i pořadatelům, ke komfortu 21. století však patří i odpovídající sociální zázemí. To doposud pořadatelé řešili pronájmem mobilních WC. Účastníci letošních Kopidlenských slavností ale zaznamenali zásadní změnu: v přístavbě provozní budovy byly otevřeny zcela nové toalety, které v předchozích měsících kompletně vybudovali pracovníci Místního hospodářství.

(kl)

Orientační běh Kamenský Dvůr

Sportovní klub Studenec po dobrých zkušenostech z roku 2016 z prostoru v okolí Bílska u Kopidlno uspořádal další závod Východočeského poháru v orientačním běhu, který proběhl počátkem dubna v okolí Kamenského Dvora u Kopidlno.

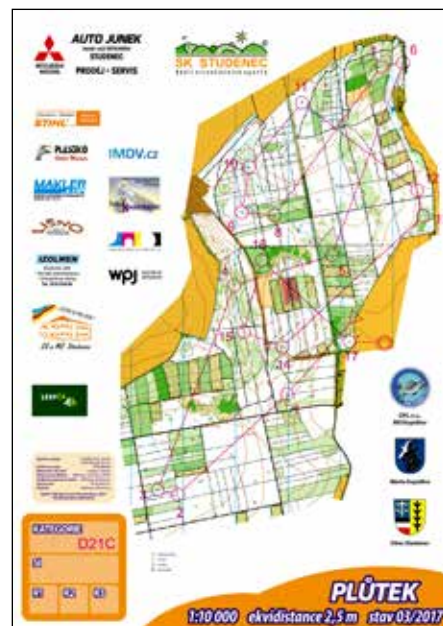
Pro více než 800 závodníků byla připravena mapa v lesním prostoru mezi Ledkovem a Kamenským Dvorem s názvem podle místní části Plůtek. Vlastní zázemí pro organizační štáb poskytla Místní organizace Českého rybářského svazu. Před desátou hodinou byl již prostor shromaždiště zaplněn stany jednotlivých oddílů Východočeské oblasti a přesně o desáté se jednotliví závodníci postupně vydávali na jednotlivé tratě, ty nejmenší čekala trať dlouhá 2 km a 8 kontrol, naopak muže v hlavní kategorii čekala trať dlouhá 11 km (vzdušnou čarou) a 24 kontrol.

V obou hlavních kategoriích zvítězili závodníci OK99 Hradec Králové, mezi ženami Jana Balcarová, mezi muži Tomáš Novotný. Ceny třem nejlepším závodníkům v 37 kategoriích předávali starostové partnerských obcí, a to Ing. Hana Masáková, starostka města Kopidlno, a Mgr. Jiří Ulvr, starosta obce Studenec.

Pořadatelé by rovněž rádi poděkovali za spolupráci následujícím jednotlivcům a společnostem, bez nichž by nebylo mož-

né závod uspořádat. Jedná se o majitele lesních pozemků, na nichž se závod konal, tedy Lesy ČR a město Kopidlno, o majitele pozemků pro umístění shromaždiště, tedy město Kopidlno, Jiřího Antoše a nájemce pozemků Ronovka, s. r. o., a nakonec MO Českého rybářského svazu, která poskytla svoje zázemí pro závod.

Orientační běh se však do okolí Kopidlno určitě vrátí, neboť zmapované prostory budou použity pro případné tréninky jednotlivých oddílů, které již dvakrát využily ubytovacích a stravovacích kapacit Střední zahradnické školy k uspořádání sportovního soustředění.

PaedDr. Petr Junek, ředitel závodu

Čas, který věnujeme dětem, není nikdy ztracený

V sobotu 25. března odpoledne byli pozváni do sálu sportovní haly města malí sportovci, aby se rozloučili se zimou a uvítali jaro. Pro děti byly připraveny zimní sportovní disciplíny upravené pro sál. Akce se zúčastnilo se svými rodiči na deset dětí. Netradiční formu např. lyžování, bruslení, koulování si vyzkoušeli i rodiče. V žádném případě se nechtěli nechat před svými dětmi zahanbit.

Jaro děti přivítaly vlastnoručně vyrobenými papírovými vlaštovkami, které pak vesele létaly sálem. Těm nejmenším s vlaštovkami rodiče pomáhali stejně jako při sestavování různých hlavolamů a dalších úkolů s jarní tematikou.

Sobotní odpoledne tak rodiče se svými dětmi příjemně strávili a uvědomili si, že čas, který věnujeme dětem, není nikdy ztracený.

Na této akci se zrodil i nápad scházet se alespoň jednou týdně v klubu „SLUNÍČKO“, kde se děti ve věku 3 až 9 let za asistence svých rodičů nebo prarodičů společně vydávají v prostorách, které doma nemají. „SLUNÍČKO“ je takovým volným pokračováním klubu „KLUBÍČKO“, který patří rodičům s dětmi předškolního věku.

Jitka Kymličková

KOPIDLENSKÉ LISTY

čtvrtletník pro Kopidlno | periodický tisk územního samosprávného celku | vydává město Kopidlno, IČ: 00271705 | adresa redakce: KVC Kopidlno, Hilmarova 86, 507 32 Kopidlno, tel.: 776 080 190, e-mail: kvc@kopidlno.cz | redakční rada: Renata Holubová (předsedkyně), Jana Čtvrtečková, Zdenka Gláserová Lebedová, Lenka Kropáčková, Hana Lhotáková, Jiří Machula, Andrea Menclová, Jarmila Nováková, Ilona Pluhařová, Oldřich Suchoradský, Jana Tauchmanová | výkonný redaktor: Martin Žantovský | tiskne: TNM Print, Nové Město | ev. č. MK ČR E 11556 | vyšlo: 7. 7. 2017 | uzávěrka příspěvků do příštího čísla: 18. 8. 2017 | Některé příspěvky v Kopidlenských listech mohou vyjadřovat výhradně názory příspěvů. Starší čísla KL je možné zakoupit na MÚ Kopidlno. Má-li váš výtisk KL nějaký nedostatek, bude vám vyměněn u prodejce nebo na MÚ Kopidlno, případně vráceny peníze.